

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2008. október 22. *

A T-309/04., T-317/04., T-329/04. és T-336/04. sz. egyesített ügyekben,

a **TV 2/Danmark A/S** (székhelye: Odense [Dánia], képviselik: O. Kocktvedgaard és M. Thorninger ügyvédek)

felperesnek (T-309/04. sz. ügy),

támogatja:

az **Európai Műsorszórók Szövetsége (EMSZ)** (székhelye: Grand-Saconnex [Svájc], képviseli: A. Carnelutti ügyvéd)

beavatkozó (T-309/04. sz. ügy),

a **Dán Királyság** (képvisele: J. Molde, meghatalmazotti minőségben, segítői: P. Biering és K. Lundgaard Hansen ügyvédek)

felperesnek (T-317/04. sz. ügy),

* Az eljárás nyelvei: angol és dán.

a **Viasat Broadcasting UK Ltd** (székhelye: West Drayton, Middlesex [Egyesült Királyság], képviselik: S. Hjelmborg és M. Honoré ügyvédek)

felperesnek (T-329/04. sz. ügy),

támogatják:

az **SBS TV A/S**, korábban TV Danmark A/S (székhelye: Skovlunde [Dánia]),

és

az **SBS Danish Television Ltd**, korábban Kanal 5 Denmark Ltd (székhelye: Hounslow, Middlesex [Egyesült Királyság]),

(képviselek őket: D. Vandermeersch, K.-U. Karl és H. Peytz ügyvédek)

beavatkozó (T-329/04. sz. ügy),

az **SBS TV A/S**,

az **SBS Danish Television Ltd**

felpereseknek (T-336/04. sz. ügy),

támogatja őket:

a **Viasat Broadcasting UK Ltd**

beavatkozó (T-336/04. sz. ügy),

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik a T-309/04., T-317/04. és T-329/04. sz. ügyekben: H. Støvlbæk és M. Niejahr, a T-329/04. sz. ügyben N. Kahn is, a T-336/04. sz. ügyben N. Kahn és M. Niejahr, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen (T-309/04., T-317/04., T-329/04. és T-336/04. sz. ügyek),

támogatják:

az **SBS TV A/S,**

az **SBS Danish Television Ltd**

és

II - 2940

a **Viasat Broadcasting UK Ltd**

beavatkozók (T-309/04. sz. ügy),

valamint

a **Dán Királyság**

a **TV 2/Danmark A/S**

és

az **EMSZ**

beavatkozók (T-329/04. és T-336/04. sz. ügy),

a T-309/04. és a T-317/04. sz. ügyben elsődlegesen a Dánia által a TV 2/Danmark javára hozott intézkedésekről szóló, 2004. május 19-i 2006/217/EK bizottsági határozat (HL 2006. L 85., 1. o., helyesbítés: HL 2006. L 368., 112. o.), illetve másodlagosan e határozat 2. cikkének vagy e cikk (3) és (4) bekezdésének megsemmisítése iránti kérelmek, és a T-329/04. és a T-336/04. sz. ügyben ugyanezen határozatnak a közös piaccal részben összeegyeztethető állami támogatás fennállását megállapító részének megsemmisítése iránti kérelmek tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras elnök (előadó), M. E. Martins Ribeiro és K. Jürimäe bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. november 7-i és 8-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

¹ Az EK 16. cikk kimondja:

„A[z EK] 73., [EK] 86. és [EK] 87. cikk sérelme nélkül és figyelemmel az általános gazdasági érdekű szolgáltatásoknak az Unió közös értékrendjében elfoglalt helyére, valamint a társadalmi és területi kohézióban játszott szerepére, a Közösség és a tagál-

lamok saját hatáskörükben és e szerződés alkalmazási körén belül gondoskodnak arról, hogy ezek a szolgáltatások olyan elvek alapján és feltételek mellett működjenek, amelyek lehetővé teszik rendeltetésük teljesítését.”

2 Az EK 86. cikk (2) bekezdése kimondja:

„Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vagy a jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozások olyan mértékben tartoznak e szerződés szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását. A kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes a Közösség érdekeivel.”

3 Az EK 87. cikk (1) bekezdése kimondja:

„Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.”

4 Az EK 311. cikk kimondja:

„A tagállamok közös megegyezésével ehhez a szerződéshez csatolt jegyzőkönyvek e szerződés szerves részét képezik.”

5 Az EK-Szerződés mellékleteként az Amszterdami Szerződéssel bevezetett, a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló jegyzőkönyv (HL 1997. C 340., 109. o., a továbbiakban: amszterdami jegyzőkönyv) kimondja:

„[A tagállamok], figyelembe véve, hogy a tagállamok közcélú műsorszolgáltatási rendszere közvetlenül kapcsolódik az egyes társadalmak demokratikus, társadalmi és kulturális igényeihez és a médiapluralizmus megőrzésének követelményéhez, megállapodtak a következő értelmező rendelkezésekben, amelyeket az [EK-S]-szerződéshez csatolnak:

Az [EK-S]szerződés rendelkezései nem érintik a tagállamok azon hatáskörét, hogy közszolgálati műsorszolgáltatást finanszírozzanak, amennyiben az ilyen finanszírozást a műsorszolgáltató szervezeteknek az egyes tagállamok által rájuk ruházott, meghatározott és megszervezett közszolgálati feladat ellátásához nyújtják, és amennyiben az ilyen finanszírozás a Közösségen belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekekkel ellentétes mértékben, ugyanakkor e tekintetben a közszolgálati feladat megvalósulását is figyelembe kell venni.”

6 A Bizottság 2001. november 15-én közleményt tett közzé az állami támogatás szabályainak a közszolgálati műsorszolgáltatásra történő alkalmazásáról (HL C 320., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 117. o., a továbbiakban: műsorszolgáltatásról szóló közlemény), amelyben a Bizottság meghatározta

az EK 87. cikknek és az EK 86. cikk (2) bekezdésének a közszolgálati műsorszolgáltató szervezetek állami finanszírozására történő alkalmazása során általa követendő elveket.

A jogviták alapját képező tényállás

- 7 Dániában két közszolgálati műsorszolgáltató létezik, egyrészt a Danmarks Radio (a továbbiakban: DR), másrészt a TV 2/Danmark (a továbbiakban: TV 2), mivel a TV2 helyébe számviteli és adózási szempontból 2003. január 1-jétől kezdődő hatállyal a TV 2/Danmark A/S (a továbbiakban: TV 2 A/S) lépett. A DR-t csaknem kizárólag előfizetési díjakból finanszírozzák. A TV 2-t részben az előfizetési díjakból származó forrásokból, valamint reklámbevételekből is finanszírozzák.
- 8 A TV2-t 1986-ban az 1986. június 4-i 335. sz. lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomheddel (műsorszolgáltatásról szóló törvényt módosító törvény) (a továbbiakban: a TV 2 létrehozásáról szóló 1986. évi törvény) független, önálló intézményként hozták létre. A TV 2 1988. október 1-jén kezdett sugározni. A földi sugárzású TV 2 csatornát működteti, 2000-ben pedig megkezdte a TV 2 Zulu műholdas csatorna működtetését is. 2002 végén a TV 2 Zulu – amely addig közszolgálati csatorna volt – kereskedelmi fizetős csatornává változott.
- 9 A közszolgálati műsorszolgáltatókon kívül az egész dán televíziós piacon két kereskedelmi műsorszolgáltató van jelen: egyrészt az SBS TV A/S és az SBS Danish

Television Ltd társaságokból álló csoport (a továbbiakban: SBS A/S, illetve SBS Ltd, együttesen SBS), másrésről pedig a Viasat Broadcasting UK Ltd társaság (a továbbiakban: Viasat).

- 10 Az SBS A/S és az SBS Ltd az SBS Broadcasting SA tulajdonában van, amely több tagállamban televízió- és rádióállomásokat működtető luxemburgi társaság.
- 11 Az SBS A/S, korábban TV Danmark A/S, 1997 áprilisa óta működteti a földi sugárzású TV Danmark 2 kereskedelmi televíziós csatornát. A Koppenhágában található TV Danmark 2 állomás adásait ezenkívül az ország többi részében műholdon keresztül továbbítják bizonyos kábelszolgáltatóknak és DTH-val rendelkező dán háztartásokba [DirectToHome (közvetlenül házhoz továbbított műholdas műsorszolgáltatás)].
- 12 Az 1999-ben TV Danmark 1 Ltd elnevezéssel létrehozott és 2004-ig így nevezett, korábban Kanal 5 Denmark Ltd elnevezésű SBS Ltd 2000. január 1-je óta az Egyesült Királyság engedélyével műholdon keresztül működteti az (eredetileg TV Danmark 1 elnevezésű) Kanal 5 kereskedelmi televíziós csatornát.
- 13 A Viasat a médiaágazatban tevékenykedő Modern Times Group (MTG) multinacionális csoport tulajdonában van. A Viasat Dániában az Egyesült Királyság engedélye értelmében 1992 óta működteti a TV3 és a TV3+ műholdas csatornákat.
- 14 Az SBS és a Viasat a televíziós reklámok nemzeti piacán versenyben áll a TV 2-vel.

- 15 A TV 2 közszolgálati feladatának meghatározására alkalmazandó dán szabályokat az 1995–2002-ig tartó időszakra vonatkozóan az 1992. december 23-i 1065. sz. lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (a műsorszolgáltatásról szóló törvény) egymást követő konszolidált változatai – köztük az 1994. június 24-i 578. sz. változat – (a továbbiakban: a műsorszolgáltatásról szóló törvény) vezették be. E szabályokat a TV 2 szabályzata részletezte és pontosította.
- 16 2000. április 5-i levelében az SBS panaszt nyújtott be a Bizottsághoz a TV 2-nek a Dán Királyság általi finanszírozása tárgyában. 2000. május 3-án találkozóra került sor a panaszossal.
- 17 2001. február 28-i, május 3-i és december 11-i levelében az SBS további információkat szolgáltatott.
- 18 2002. június 5-i levelében a Bizottság tájékoztatáskérést intézett a dán hatóságokhoz, akik arra 2002. július 10-i levelükben válaszoltak. E hatóságokkal 2002. október 25-én, illetve november 19-én két találkozót tartottak. Ez utóbbiak 2002. november 19-i és december 3-i levelükben további információkat közöltek.
- 19 2003. január 24-i levelében a Bizottság tájékoztatta a Dán Királyságot azon határozatáról, miszerint a TV 2 e tagállam általi finanszírozásával kapcsolatosan megindítja az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást (a továbbiakban: eljárást megindító határozat).

- 20 Az eljárást megindító határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapja* 2003. március 14-i számában (HL C 59., 2. o.) tették közzé. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy terjesszék elő a szóban forgó intézkedésekkel kapcsolatos észrevételeiket.
- 21 A Bizottság a dán hatóságok észrevételeit 2003. március 24-i levelükben kapta meg, valamint a 2003. december 19-i és a 2004. március 15-i levelükben további információkat is kapott. Ezenkívül észrevételek érkeztek hozzá több érdekelt féltől is. Az SBS 2003. április 11-i levelében küldte meg észrevételeit. Az Európai Kereskedelmi Televíziók Szövetsége (ACT) 2003. április 14-i levelében küldte meg észrevételeit. Az Antena 3 TV és a Gestevisión Telecinco kereskedelmi műsorszolgáltatók 2003. április 16-án küldték meg észrevételeiket. A Viasat pedig 2003. április 14-i levelében küldte meg észrevételeit. 2003. július 4-i levelében a Bizottság ezen észrevételeket megküldte a Dán Királyságnak, amely ezekre 2003. szeptember 12-i levelében válaszolt.
- 22 A Bizottság az SBS-től annak 2003. december 15-i és 2004. január 6-i levelében további információkat kapott. A Bizottság 2003. december 17-én találkozót tartott az SBS-szel, 2004. február 9-én pedig a dán hatóságokkal, akik 2004. március 15-i levelükkel terjesztették elő az SBS kiegészítő információira vonatkozó észrevételeiket.
- 23 2003. december 17-én tartották azt a közgyűlést, amely a TV 2 A/S-ről szóló 2003. június 10-i 438. sz. dán törvény alapján számviteli és adózási szempontból 2003. január 1-jétől kezdődő hatállyal létrehozta a TV 2 A/S-t.
- 24 A Dánia által a TV 2/Danmark javára hozott intézkedésekről szóló, 2004. május 19-i 2006/217/EK határozatában (HL 2006. L 85., 1. o., helyesbítés: HL 2006. L 368., 112. o., a továbbiakban: megtámadott határozat) a Bizottság úgy döntött, hogy „[a]z a támogatás, amit [a Dán Királyság] a [TV 2-nek] az 1995 és 2002 közötti időszakban előfizetési díjak és a jelen határozatban leírt más intézkedések formájában nyújtott [...],

628,2 millió [dán koronára] rúgó összeg kivételével összeegyeztethető a közös piaccal az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdése alapján” (a megtámadott határozat 1. cikke).

25 A Bizottság elrendelte, hogy a Dán Királyság ezen összeget kamatokkal együtt téríttesse vissza a TV 2 A/S-szel (a megtámadott határozat 2. cikke).

26 2004. július 23-i levelében a Dán Királyság bejelentette a Bizottságnak a TV 2 A/S tőkeemelési tervét. E terv az állam által finanszírozott intézkedéseket illetően 440 millió dán korona (DKK) tőkejuttatást és 394 millió DKK összegű állami kölcsön tőkévé alakítását irányozta elő.

27 Az N 313/2004. sz. állami támogatások ügyében hozott, a TV 2/Danmark A/S újratőkésítéséről szóló 2004. október 6-i [C(2004) 3632 végl.] határozatában (HL 2005. C 172., 3. o., a továbbiakban: tőkeemelési határozat) a Bizottság megállapította, hogy „szükség van az előirányzott 440 millió DKK összegű tőkejuttatásra és az adósság saját tőkévé alakítására azon tőke helyreállítása érdekében, amelyre a TV 2-nek – részvénytársasággá való alakítását követően – szüksége van közszolgálati feladatának ellátásához” (a tőkeemelési határozat (53) preambulumbekzdése). Következésképpen a Bizottság „megállapította, hogy a TV 2 [A/S] előirányzott újratőkésítésével összefüggésbe hozható valamennyi állami támogatási elem összeegyeztethető a közös piaccal az EK 86. cikk (2) bekezdése értelmében” (a tőkeemelési határozat (55) preambulumbekzdése).

28 A tőkeemelési határozat két, az SBS, illetve a Viasat által indított, jelenleg az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban lévő, T-12/05. és T-16/05. ügyszám alatti megsemmisítés iránti kereset miatt indított eljárás tárgyát képezi.

Eljárás

A T-309/04. és T-317/04. sz. ügy

- 29 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. július 28-án, illetve augusztus 3-án benyújtott keresetlevelével a TV 2 A/S és a Dán Királyság benyújtotta a T-309/04., illetve T-317/04. sz. keresetet.
- 30 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. augusztus 3-án és 17-én benyújtott és a T-317/04. R., illetve T-309/04. R. ügyszám alatt nyilvántartásba vett külön beadványokban a Dán Királyság és a TV 2 A/S a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztése érdekében ideiglenes intézkedés iránti keresetet nyújtott be. Miután azonban a felek elálltak az ideiglenes intézkedés iránti kérelmeiktől, a kereseteket az Elsőfokú Bíróság elnöke a 2004. december 14-i végzéseivel törölte.
- 31 Keresetlevelében a Dán Királyság kérte a T-309/04. és a T-317/04. sz. ügyek egyesítését. A TV 2 A/S és a Bizottság e kérelemmel szemben nem emelt kifogást.
- 32 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. december 2-án benyújtott beadványában a Viasat kérte, hogy a T-317/04. sz. ügyben a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhatson.

- 33 2005. január 17-i levelében a Dán Királyság a T-317/04. sz. ügyben kérte a keresetlevél és az ellenkérelem bizonyos részeinek a Viasattal szembeni bizalmas kezelését. Mivel azonban a Viasat beavatkozás iránti kérelmét az Elsőfokú Bíróság ötödik tanácsának elnöke a 2005. április 13-i végzésével elutasította, az Elsőfokú Bíróság ötödik tanácsának elnöke a 2007. március 1-jei végzésével megállapította a fent említett bizalmas kezelés iránti kérelem okafogyottá válását.
- 34 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. december 2-án, 10-én, illetve 13-án benyújtott beadványában a Viasat és az SBS kérte, hogy a T-309/04. sz. ügyben a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson, az Európai Műsorszórók Szövetsége (EMSZ) pedig ugyanezen ügyben a TV 2 A/S kérelmeinek támogatása végett kérte a beavatkozás engedélyezését.
- 35 Az Elsőfokú Bíróság ötödik tanácsának elnöke a 2005. április 18-i és június 6-i végzésében helyt adott a Viasat, az SBS és az EMSZ beavatkozás iránti kérelmének.
- 36 2005. január 14-i és február 13-i levelében a TV 2 A/S kérte a T-309/04. sz. ügyben a keresetlevél és az ellenkérelem bizonyos részeinek a beavatkozókkal szembeni bizalmas kezelését. Utóbbiak e kérelmekkel szemben nem terjesztettek elő kifogást.
- 37 2007. március 1-jei végzésével az Elsőfokú Bíróság ötödik tanácsának elnöke helyt adott e bizalmas kezelés iránti kérelmeknek.

38 2005. november 8-i beadványában az SBS kérte a T-336/04. sz. ügynek (SBS A/S és SBS Ltd kontra Bizottság) a jelen ügyekkel és a T-329/04. sz. ügygel (Viasat kontra Bizottság) való egyesítését. A többi fél – az EMSZ kivételével – ezen egyesítés iránti kérelemmel kapcsolatban észrevételeket nyújtott be.

39 Az Elsőfokú Bíróság 2006. október 24-i írásbeli kérdésére válaszolva a Dán Királyság és a TV 2 A/S 2006. november 10-én észrevételeket nyújtott be az eljáráshoz fűződő érdeküknek a tőkeemelési határozat elfogadását követő megőrzésére vonatkozó kérdéssel kapcsolatban.

A T-329/04. sz. ügy

40 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. augusztus 2-án benyújtott keresetlevelével a Viasat benyújtotta a T-329/04. sz. keresetet.

41 2004. november 18-i, december 1-jei, illetve 14-i beadványában a Dán Királyság, a TV 2 A/S, az EMSZ és a British Broadcasting Corp. (BBC) kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.

42 2004. december 9-i beadványában az SBS kérte, hogy a Viasat kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

- 43 Az Elsőfokú Bíróság ötödik tanácsának elnöke a 2005. április 28-i és június 6-i végzésével megengedte a Dán Királyság, a TV 2 A/S és az EMSZ számára, hogy a Bizottság támogatása végett beavatkozzon, az SBS számára, hogy a Viasat támogatása végett beavatkozzon, a BBC beavatkozás iránti kérelmét pedig elutasította.
- 44 2004. december 6-i és 17-i, 2005. január 18-i, március 1-jei és május 30-i levelében a Viasat kérte a keresetlevél és a válaszhoz 2005. május 12-én benyújtott helyesbítés bizonyos részeinek a beavatkozókkal szembeni bizalmas kezelését. E felek közül néhányan e kérelmekkel szemben kifogásokat terjesztettek elő.
- 45 2005. november 8-i beadványában az SBS kérte a T-336/04. sz. ügynek a T-309/04., T-317/04. és a T-329/04. sz. üggyel való egyesítését. A többi fél – az EMSZ kivételével – ezen egyesítés iránti kérelemmel kapcsolatban észrevételeket nyújtott be.
- 46 2007. március 1-jei végzésével az Elsőfokú Bíróság ötödik tanácsának elnöke részben helyt adott a bizalmas kezelés iránti kérelmeknek.

A T-336/04. sz. ügy

- 47 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. augusztus 13-án benyújtott keresetlevelével az SBS benyújtotta a T-336/04. sz. keresetet.
- 48 2004. november 18-i, december 1-jei, 13-i, illetve 14-i beadványában a Dán Királyság, a TV 2 A/S, az EMSZ és a BBC kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.

- 49 2004. december 1-jei beadványában a Viasat kérte, hogy az SBS kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 50 Az Elsőfokú Bíróság ötödik tanácsának elnöke a 2005. április 15-i és május 10-i végzésével megengedte a Dán Királyság, a TV 2 A/S és az EMSZ számára, hogy a Bizottság támogatása végett beavatkozzon, a Viasat számára, hogy az SBS támogatása végett beavatkozzon, a BBC beavatkozás iránti kérelmét pedig elutasította.
- 51 2004. december 29-i, 2005. március 18-i, április 20-i, május 27-i és július 8-i levelében az SBS kérte a keresetlevél, az ellenkérelem és a válasz bizonyos részeinek a beavatkozókkal szembeni bizalmas kezelését. E felek közül néhányan e kérelmekkel szemben kifogásokat terjesztettek elő.
- 52 2005. november 8-i beadványában az SBS kérte a T-336/04. sz. ügynek a T-309/04., T-317/04. és a T-329/04. sz. ügygel való egyesítését. A többi fél – az EMSZ kivételével – ezen egyesítés iránti kérelemmel kapcsolatban észrevételeket nyújtott be.
- 53 2007. március 1-jei végzésével az Elsőfokú Bíróság ötödik tanácsának elnöke részben helyt adott a bizalmas kezelés iránti kérelmeknek.
- 54 A felek egyesítésre vonatkozó észrevételeinek meghallgatását követően az Elsőfokú Bíróság az eljárási szabályzata 50. cikkének 1. §-a értelmében úgy ítélte meg, hogy az eljárást befejező ítélet meghozatala céljából egyesíteni kell a T-309/04., T-317/04., T-329/04. és a T-336/04. sz. ügyet.

A felek kérelmei

55 A T-309/04. sz. ügyben az EMSZ által – a költségek kérdésének kivételével – támogatott TV 2 A/S azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- másodlagosan, semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét;
- harmadlagosan, a megtámadott határozat 1. cikkének végén és e határozat 2. cikkének (1) bekezdésében említett összeget 1997-től kezdődő hatállyal legalább 167 millió DKK összeggel csökkentse, és semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkének (3) és (4) bekezdésében említett kamat iránti kérelmet;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

56 A T-317/04. sz. ügyben a Dán Királyság azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- másodlagosan, semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét;

- harmadlagosan, semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkének (3) és (4) bekezdését;

- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

⁵⁷ A T-309/04. és a T-317/04. sz. ügyben – az említett első ügyben a Viasat és az SBS által támogatott – Bizottság azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- a kereseteket utasítsa el;

- a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

⁵⁸ A T-329/04. sz. ügyben az SBS által támogatott Viasat azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkét e határozat azon részét illetően, amely az EK 86. cikk (2) bekezdése értelmében a támogatást a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja;

- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

59 A T-336/04. sz. ügyben a Viasat által támogatott SBS azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkét annyiban, amennyiben a Bizottság abban megállapította, hogy a TV 2-nek 1995 és 2002 között előfizetési díjak és a határozatban felsorolt más intézkedések formájában nyújtott támogatás az EK 86. cikk (2) bekezdése értelmében összeegyeztethető a közös piaccal;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

60 A T-329/04. és a T-336/04. sz. ügyben a Dán Királyság, a TV 2 A/S és az EMSZ által támogatott Bizottság azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- a kereseteket utasítsa el;
- a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A T-309/04. és a T-317/04. sz. kereset elfogadhatóságáról

61 Viszonválaszaiban a Bizottság felvetette annak kérdését, hogy fennáll-e a Dán Királyságnak és a TV 2 A/S-nek a megtámadott határozattal szembeni eljáráshoz

fűződő érdeke. A Bizottság úgy véli, hogy e határozat és a tőkeemelési határozat tényleges hatása – mindent figyelembe véve – e felperesekre nézve pozitív.

62 Mivel a kereset elfogadhatóságának feltételei, különösen az eljáráshoz fűződő érdek hiánya az eljárásgátló okok fennállása miatti elfogadhatatlanság kérdéséhez tartoznak (a Bíróság 108/86. sz., D.M. kontra Tanács és CES ügyben 1987. október 7-én hozott végzésének [EBHT 1987., 3933. o.] 10. pontja és az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-398/02. R. sz., Linea GIG kontra Bizottság ügyben 2003. március 27-én hozott végzésének [EBHT 2003., II-1139. o.] 45. pontja), az Elsőfokú Bíróság feladata annak hivatalból történő vizsgálata, hogy a felpereseknek érdekük fűződik-e a megtámadott határozat megsemmisítéséhez (az Elsőfokú Bíróság T-228/00., T-229/00., T-242/00., T-243/00., T-245/00–T-248/00., T-250/00., T-252/00., T-256/00–T-259/00., T-265/00., T-267/00., T-268/00., T-271/00., T-274/00–T-276/00., T-281/00., T-287/00. és T-296/00. sz., Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. március 10-én hozott végzésének [EBHT 2005., II-787. o.] 22. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-141/03. sz., Sniace kontra Bizottság ügyben 2005. április 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1197. o.] 22. pontja).

63 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az EK 230. cikk egyértelmű különbséget tesz egyfelől a közösségi intézmények és a tagállamok, másfelől pedig a természetes és jogi személyek megsemmisítés iránti kereset indítására vonatkozó joga között, mivel e cikk második bekezdése többek között bármely tagállamnak jogot biztosít arra, hogy megsemmisítés iránti keresettel vitassa a Bizottság határozatainak jogszerűségét, anélkül hogy e jog gyakorlását az eljáráshoz fűződő érdek igazolásától tenné függővé. Valamely tagállamnak tehát a keresete elfogadhatóságához nem kell bizonyítania, hogy a Bizottság általa megtámadott jogi aktusa az ő vonatkozásában joghatásokat fejt ki. Ahhoz azonban, hogy a Bizottság valamelyik jogi aktusa e tagállam által benyújtott megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezhesse, joghatások kifejtésére kell irányulnia (lásd a Bíróság C-208/99. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben 2001. november 27-én hozott végzésének [EBHT 2001., I-9183. o.] 22–24. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

64 Ami a Dán Királyság által benyújtott keresetet illeti, az EK 230. cikk második bekezdésének megszővegezésére tekintettel és a fenti pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat fényében nyilvánvaló, hogy e felperes a jelen ügyben pusztán tagállami minősége folytán jogosult megsemmisítés iránti kereset benyújtására.

- 65 Nem vitás ugyanis, hogy a megtámadott határozat döntést tartalmazó jogi aktus, mivel kötelező joghatásokat vált ki.
- 66 E körülmények között úgy tűnik, hogy a Bizottság azon állítása, miszerint a megtámadott határozat és a tőkeemelési határozat tényleges hatása – mindent figyelembe véve – a Dán Királyságra nézve pozitív, akinek tehát nincs eljáráshoz fűződő érdeke, minden relevanciát nélkülöz. Mindenesetre a Bizottság ezen állításának alapja az a nem bebizonyosodott feltevés, hogy az Elsőfokú Bíróság a tőkeemelési határozatot nem semmisíti meg az e határozattal szemben az SBS (T-12/05. sz. ügy) és a Viasat (T-16/05. sz. ügy) által kezdeményezett, jelenleg folyamatban lévő megsemmisítés iránti eljárások keretében.
- 67 A TV 2 A/S által benyújtott keresetet illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ilyen kereset elfogadhatóságának feltétele, hogy az azt benyújtó természetes vagy jogi személynek érdeke fűződik a megtámadott aktus megsemmisítéséhez. Ezen érdeknek létre kellett jönnie, és jelenleg is fenn kell állnia, és azt a kereset benyújtásának időpontjára vonatkozóan kell elbírálni (a fenti 62. pontban hivatkozott Sniace kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 25. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-136/05. sz., Salvat père & fils és társai kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-4063. o.] 34. pontja).
- 68 Ez az érdek feltételezi, hogy e jogi aktus megsemmisítése önmagában jogi következményekkel járhat, vagy más megfogalmazás szerint a kereset – eredményét tekintve – az azt indító fél javára szolgálhat (lásd az Elsőfokú Bíróság T-310/00. sz., MCI kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3253. o.] 44. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 69 A jelen ügyben ki kell emelni, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság először is úgy ítélte meg, hogy a TV 2 javára hozott pénzügyi intézkedéseket állami támogatásoknak kell minősíteni, majd megvizsgálta, hogy ez utóbbiakat az EK 86. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételekre tekintettel a közös piaccal összeegyeztethetőeknek lehet-e tekinteni, a jelen ügyben mérlegelve, hogy az állami finanszírozás arányos-e

a közszolgálat igényeivel. A Bizottság arra következtetett, hogy a TV 2-nek 1995 és 2002 között előfizetési díjak és az e határozatban leírt más intézkedések formájában nyújtott támogatások – a 628,2 millió DKK összeg kivételével – az EK 86. cikk (2) bekezdésének megfelelően összeegyeztethetők a közös piaccal (a megtámadott határozat 1. cikke).

70 A megtámadott határozat a TV 2 A/S-t jelöli meg a részben összeegyeztethetetlen támogatásoknak minősített intézkedések tényleges kedvezményezettjeként, így e vállalkozás vonatkozásában írták elő a Dán Királyságnak a visszatérítetési kötelezettséget (a megtámadott határozat (163) preambulumbekzdése és 2. cikke). Továbbá nem vitás, hogy e visszatérítetési kötelezettség végrehajtása során a TV 2 A/S valóban átutalta a Dán Királyságnak a teljes visszafizetendő összeget.

71 Meg kell állapítani, hogy e körülmények között a TV 2 A/S-nek érdeke fűződik a megtámadott határozat elleni eljáráshoz mind annak teljes megsemmisítése, mind pedig részleges megsemmisítése érdekében.

72 E tekintetben először is hangsúlyozni kell, hogy a jelen ügy, amely egy részben összeegyeztethető és részben összeegyeztethetetlen támogatás fennállását megállapító határozatot érint, különbözik az azt megállapító ítélkezési gyakorlat alapjául szolgáló ügyektől, hogy bizonyos feltételek mellett az eljáráshoz fűződő érdek hiányában elfogadhatatlan a támogatás kedvezményezettje által a Bizottság olyan határozata ellen benyújtott kereset, amely a támogatási intézkedést a közös piaccal teljes mértékben összeegyeztethetőnek minősíti (az Elsőfokú Bíróság T-212/00. sz., Molisane kontra Bizottság ügyben 2002. január 30-án hozott ítélete [EBHT 2002., II-347. o.] és a fenti 62. pontban hivatkozott Sniace kontra Bizottság ügyben hozott ítélet).

- 73 Másodszor ki kell emelni, hogy azon feltételek, amelyek alapján a Bizottság a jelen ügyben értékelte a szóban forgó támogatások összeegyeztethetőségét, kizárják a TV 2 A/S keresete elfogadhatóságának a megtámadott határozat két részre osztásával történő vizsgálatát, amely részek egyike a vitatott intézkedéseket a közös piaccal részben összeegyeztethetetlen állami támogatásoknak minősíti, másika pedig azokat részben összeegyeztethető állami támogatásoknak minősíti.
- 74 A megtámadott határozatban a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett állami finanszírozási intézkedések összessége a vizsgált időszakban meghaladja-e az általános gazdasági érdekű szolgáltatás nettó költségeinek összegét. Az intézmény tehát az említett intézkedéseket átfogóan értékelte, és olyan számítást végzett, amelyből a végén kitűnik az összeegyeztethetetlennek tekintett, 628,2 millió DKK összegű túlkompenzáció, amely következképpen és kölcsönösen meghatározza az összeegyeztethető támogatás összegét. A Bizottság elemzéséből így kitűnik a vitatott intézkedések összeegyeztethetővé, illetve összeegyeztethetlenné való minősítésének egymástól függő és elválaszthatatlan jellege.
- 75 E helyzet így attól a helyzettől is különbözik, amelyben a közösségi bíróság az eljáráshoz fűződő érdek hiánya miatt elfogadhatatlannak nyilvánította a Bizottság olyan határozata ellen a támogatás kedvezményezettje által benyújtott megsemmisítés iránti keresetet, amelyben a Bizottság a rendelkező rész egyik konkrét rendelkezésében a három vitatott finanszírozási intézkedés egyikét önmagában a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította (a fenti 67. pontban hivatkozott *Salvat père & fils* és *társai kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet 48. pontja).
- 76 Továbbá a fenti 66. pont végén kifejtettekkel megegyező okokból a TV 2 A/S eljáráshoz fűződő érdekét nem kérdőjelezheti meg a Bizottságnak a megtámadott határozat és a tőkeemelési határozat összességében állítólag pozitív tényleges hatásán alapuló megfontolása.

- 77 Mindenestre még ha feltételezzük is, hogy a TV 2 A/S megtámadott határozat elleni keresetének elfogadhatóságát egyrésről a vitatott intézkedéseket a közös piaccal részben összeegyeztethetetlen állami támogatásoknak való minősítés, másrésről pedig az említett intézkedéseket a közös piaccal részben összeegyeztethetőknek való minősítés szempontjából kellene megvizsgálni, ez – az utóbbi szempontra tekintettel sem – változtatna semmit a kereset elfogadhatóságán.
- 78 Emlékeztetni kell arra, hogy a felperes hivatkozhat valamely jövőbeli jogi helyzetre vonatkozó érdekre, feltéve hogy bizonyítja, hogy e helyzet sérelme már most bizonyos. Ennélfogva a felperes annak bizonyítása során, hogy a megtámadott aktus megsemmisítése iránti kérelemhez érdeke fűződik, nem hivatkozhat jövőbeli és bizonytalan helyzetekre (az Elsőfokú Bíróság T-138/89. sz., NBV és NVB kontra Bizottság ügyben 1992. szeptember 17-én hozott ítéletének [EBHT 1992., II-2181. o.] 33. pontja).
- 79 A támogatás kedvezményezettje által a Bizottságnak a szóban forgó támogatást a közös piaccal teljes mértékben összeegyeztethetőnek nyilvánító, illetve a vitatott három finanszírozási intézkedés egyikét összeegyeztethetőnek nyilvánító határozata ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetek keretében kialakított ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az eljáráshoz fűződő érdek következhet azon valós „kockázat” fennállásából, hogy bírósági eljárások befolyásolhatják a felperesek jogi helyzetét (lásd ebben az értelemben a fenti 67. pontban hivatkozott *Salvat père & fils és társai kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet 43. pontját), vagy abból, hogy bírósági eljárások „kockázata” jött létre és áll fenn (a fenti 62. pontban hivatkozott *Sniace kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet 28. pontja) a kereset közösségi bírósághoz való benyújtásának időpontjában.
- 80 Az Elsőfokú Bíróság kiemeli, hogy a TV 2 A/S a 2006. november 10-i észrevételeiben, majd a tárgyaláson előadta – és ezt egyik fél sem vitatta –, hogy a Viasat az Østre Landsret (keleti regionális bíróság) előtt 2006 februárjában bírósági eljárást indított ellene és a Dán Királyság ellen azzal a céllal, hogy a bíróság egyetemlegesen vagy külön kötelezze őket a Viasatnak 200 millió DKK összeg fizetésére amiatt, hogy az állami támogatást nem jelentették be a Bizottságnak, és mert ezen jogellenes támogatás lehetővé tette a TV 2-nek a reklámidő értékesítése során a Viasatnak kárt okozó alacsony árstratégia folytatását. A TV 2 A/S kifejtette – és ezt sem vitatta egyik fél sem –,

hogy az Østre Landsret az eljárást felfüggesztette mindaddig, amíg az Elsőfokú Bíróság a megtámadott határozat jogszerűségével kapcsolatos ügyekben nem hoz ítéletet.

81 Noha nem vitás, hogy a TV 2 A/S már azelőtt benyújtotta az Elsőfokú Bírósághoz a megsemmisítés iránti keresetét, hogy a Viasat nemzeti szinten eljárást indított volna, az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a nemzeti szintű bírósági eljárás kockázatának – a TV 2 A/S keresetének benyújtása napján – létrejött és jelenleg is fennálló jellegét a jelen ügyben épp elég részletesen bizonyítja az a tény, hogy e kockázat nem csak teoretikusan áll fenn, hanem konkrétan megvalósult a Viasat által a nemzeti bíróság előtt indított, jelenleg folyamatban lévő bírósági eljárással, amelyet egyébként éppen az Elsőfokú Bíróság határozatának meghozataláig felfüggesztettek.

82 A TV 2 A/S-nek így érdeke fűződik a megtámadott határozat teljes egészében való megsemmisítését célzó eljáráshoz, azaz a határozat azon részét illetően is, amely a vitatott intézkedéseket a közös piaccal részben összeegyeztethető állami támogatásoknak minősíti.

83 A fenti fejtegetések összességéből következik, hogy a megtámadott határozat megsemmisítése iránti jelen keresetek elfogadhatóak.

Az ügy érdeméről

84 A T-309/04. és a T-317/04. sz. kereset kilenc jogalapot tartalmaz. Az első jogalap a védelemhez való jog megsértésén alapul. A második jogalap az EK 87. cikk

(1) bekezdésének megsértésén alapul, mivel az előfizetési díjakból származó bevételek, valamint a TV 2-nek a TV 2 Alap útján átutalt reklámbevételek nem állami források. A harmadik jogalap a túlkompensáció kiszámításával kapcsolatos hibán alapul. A negyedik jogalap azon alapul, hogy az állítólagos túlkompensáció ésszerű nyereséget jelent. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy kereszttámogatás hiányában a túlkompensáció nem jelent állami támogatást. A hatodik jogalap az állami támogatás hiányán alapul, mivel az állami finanszírozás teljesítette a piacgazdasági magánbefektető kritériumát. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a túlkompensáció a közszolgálati feladat ellátásához szükséges tartalék. A nyolcadik jogalap a támogatásnak a TV 2 A/S-szel szembeni visszatéríttetésének jogellenességén, valamint a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvének megsértésén alapul. A kilencedik jogalap a megtámadott határozatnak a kamatok visszatéríttetését illető jogellenességén alapul.

85 A T-329/04. sz. ügyben benyújtott kereset három jogalapot tartalmaz. Az első jogalap azon alapul, hogy a TV 2 közszolgálati feladatát tévesen minősítették általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak (a továbbiakban: ÁGÉSZ). A második jogalap a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 58. pontja szerinti hatékony kereskedelmi üzemeltető kritériumának – a reklámidők értékesítésének a közszolgálat finanszírozása általi kereszttámogatásának értékelése során való – nem megfelelő alkalmazásán és azon alapul, hogy ezen értékelést az EK 87. cikk (1) bekezdése keretében kellene elvégezni, figyelembe véve a TV 2 hatékonysági fokát. A harmadik jogalap a bevételek maximalizálása kritériumának e kereszttámogatás értékelése során való nem megfelelő alkalmazásán alapul.

86 A T-336/04. sz. ügyben benyújtott kereset nyolc jogalapot tartalmaz. Az első jogalap az EK 86. cikk (2) bekezdésének, valamint az EK 87. és az EK 88. cikk megsértésén alapul, mivel olyan támogatást nyilvánítottak a közös piaccal összeegyeztethetőnek, amely a bejelentés hiánya miatt jogellenes. A második jogalap a TV 2 közszolgálati feladatának ÁGÉSZ-szé való téves minősítésén alapul. A harmadik jogalap az EK 86. cikk (2) bekezdése, az EK 87. és az EK 88. cikk, valamint az amszterdami jegyzőkönyv – a

szóban forgó állami támogatásnak a bevételek maximalizálásának kritériuma alapján való jóváhagyása és a bizonyítási tehernek az SBS-re való hárítása miatti – megsértésén alapul. E jogalap nyilvánvaló mérlegelési hibán is alapul. A negyedik jogalap a bevételek maximalizálása kritériumának alkalmazása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapul. Az ötödik jogalap az EK 86. cikk (2) bekezdésének jogellenes alkalmazásán alapul – tekintettel a Bizottság kételyeire. A hatodik jogalap az EK 86. cikk (2) bekezdésének a TV 2 Zulu javára nyújtott támogatásra való nyilvánvalóan téves alkalmazásán alapul. A hetedik jogalap a TV 2 nettó költségeinek a közszolgálati kötelezettségeihez viszonyított arányossága vizsgálatának hiányán alapul. A nyolcadik jogalap az EK 86. cikk (2) bekezdésének megsértésén, valamint a TV 2 közszolgálati feladatának ellátása feletti dán állami ellenőrzéssel kapcsolatban a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapul.

- ⁸⁷ Az Elsőfokú Bíróság először is a T-329/04. sz. kereset első jogalapjának és a T-336/04. sz. kereset második jogalapjának együttes vizsgálatát tartja szükségesnek, amely jogalapok a TV 2 közszolgálati feladatának ÁGÉSZ-szé való téves minősítésén alapulnak.

A megtámadott határozatban a TV 2 közszolgálati feladatának ÁGÉSZ-szé való téves minősítésén alapuló, a T-329/04. sz. kereset első jogalapjáról és a T-336/04. sz. kereset második jogalapjáról

– A felek érvei

- ⁸⁸ E jogalapokkal az SBS és a Viasat vitatja a megtámadott határozatot, mivel a Bizottság a TV 2 közszolgálati kötelezettségeinek meghatározását az ÁGÉSZ fogalmára tekintettel elfogadhatónak ítélte meg. E meghatározás túl tág és pontatlan.

- 89 Az SBS kiemeli, hogy a TV 2-nek az elérendő célok alapján meghatározott közszolgálati kötelezettségei e műsorszolgáltatónak az eszközöket illetően szabad választási lehetőséget hagynak, és így lehetőséget adnak számára arra, hogy bármilyen tevékenységet az állam által finanszírozott közszolgálat körébe vonjon.
- 90 A közszolgálat csak a nem jövedelmező televíziós műsorokat fedheti le, legalábbis a vegyes módon, vagyis egyszerre az állam által és a reklámidők értékesítése révén finanszírozott közszolgálati műsorszolgáltatók esetében. Valamely, vegyes finanszírozást élvező közszolgálati műsorszolgáltató ugyanis elkerülhetetlenül arra törekszik, hogy a kereskedelmi üzemeltetők bevételeinek csökkentése érdekében leszorítsa a reklám árait.
- 91 A TV 2 közszolgálati feladatának meghatározása nem fogadható el, mivel nem különbözik a dán törvény által a kereskedelmi műsorszolgáltatókkal szemben előírt kötelezettségektől.
- 92 Ezenkívül a Bizottság nem vizsgálta meg megfelelően a TV 2 közszolgálati feladatát, mivel e feladatot az 1995–2000-ig terjedő időszakra vonatkozóan elmulasztotta megvizsgálni.
- 93 Továbbá a TV 2 teljes műsor-összeállításának közszolgálatként való figyelembevétele összeegyeztethetetlen a műsorszolgáltatásról szóló közleménnyel, mert e teljes műsor-összeállítás nem von maga után e közlemény 44. pontjának értelmében vett „járulékos” költségeket. Még ha elfogadható is lenne a közszolgálati műsorszolgáltatás tág meghatározása, ellentétes lenne az EK 86. cikk (2) bekezdésével a műsorszolgáltató

teljes költségeit a közszolgálattal kapcsolatos költségeknek tekinteni. Az ilyen értelmezés ugyanis figyelmen kívül hagyná azon feltételt, miszerint kizárólag azon költségek kompenzálhatók, amelyek a műsorszolgáltatónál „rendes körülmények között nem merültek volna fel”.

94 A Viasat úgy érvel, hogy a TV 2 műsortáblázatának jelentős része semmiben nem különbözik a saját és az SBS A/S műsortáblázatától. A Bizottságnak alaposan elemeznie kellett volna a TV 2 műsorkategóriáit, azokat összehasonlítani a kereskedelmi televíziós csatornákéival, és így meghatározni a közszolgálati tartalmú kategóriákat.

95 A TV 2 A/S, a Dán Királyság és az EMSZ által támogatott Bizottság úgy érvel, hogy a felperesek álláspontja az ÁGÉSZ fogalmának túlzottan megszorító felfogásán alapul. Emlékeztet arra, hogy a tagállamok szabadon meghatározhatják az ÁGÉSZ-eket, amely szabadságot – a műsorszolgáltatás területét illetően – az amszterdami jegyzőkönyv hangsúlyozza. Emlékeztet arra, hogy az ÁGÉSZ meghatározását illető ellenőrzési feladata annak vizsgálatára korlátozódik, hogy e meghatározás nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát.

96 Kiemeli, hogy a TV 2 közszolgálati feladatának meghatározása nem bizonytalan és nem is pontatlan, és a többi tagállamban kialakított meghatározásokhoz képest semmi szokatlant nem tartalmaz. A felperesek kifogása valójában nem e meghatározás pontosságára, hanem a TV 2-re bízott feladat terjedelmére vonatkozik. Azon állítás, miszerint a műsorszolgáltatásra irányuló ÁGÉSZ-t a nem jövedelmező adásokra kell korlátozni, téves. Azon érv, miszerint a felperesek ugyanazon műsorokat kínálják, mint a TV 2, nem megalapozott, és mindenképpen leegyszerűsítés lenne azt mondani, hogy

– mivel a kereskedelmi műsorszolgáltatók ugyanazon műsorválasztékot kínálják – a TV 2 produkciója nem jelenthet ÁGÉSZ-t.

97 A Bizottság – azon kritikát illetően, hogy össze kellett volna hasonlítani a TV 2 és a kereskedelmi műsorszolgáltatók műsor-összeállítását – megjegyzi, hogy ez nem az ő feladata. A tagállamok állapítják meg a közszolgálati feladat terjedelmét, és e tekintetben széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek.

98 A TV 2 kötelezettségei és a kereskedelmi csatornákkal szemben előírt kötelezettségek állítólagos azonosságát illetően a Bizottság megjegyzi, hogy a megtámadott határozat (87) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy a törvény értelmében kizárólag a TV 2 köteles kifejezetten közszolgálati feladat ellátására. Ez irányú kötelezettségei túllépnek a műsorszolgáltatási engedély megszerzéséhez szükséges feltételeken.

99 Továbbá az a tény, hogy a TV 2 vegyes finanszírozást élvezett, nem befolyásolja az ÁGÉSZ meghatározásának kérdését, mivel e tény csak az arányosság vizsgálatának szakaszában releváns. A Bizottság kiemeli, hogy nem a nézettség szerinti piaci részesedésszerzés jelenti valamely közszolgálati műsorszolgáltató létének okát.

100 Végül a Bizottság a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 44. pontján alapuló érvet illetően úgy érvel, hogy a műsorszolgáltatótól bizonyos kritériumoknak megfelelő műsor-összeállítást megkövetelő közszolgálati feladat keretében és figyelembe véve,

hogy elfogadott, hogy e feladat magában foglalhatja kiegyensúlyozott és változatos műsor-összeállítás nyújtását, az ilyen feladat keretében kidolgozott minden műsort „járulékosnak” kell tekinteni az említett 44. pont értelmében.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

101 Először is emlékeztetni kell arra, hogy – ahogyan az ítélkezési gyakorlatból kitűnik (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-106/95. sz., FFSA és társai kontra Bizottság ügyben 1997. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-229. o.] 99. pontját), és ahogyan a Bizottság az általános érdekű szolgáltatások Európában című, 2000. szeptember 20-i közleményében (COM(2000) 580 végleges, 22. pont) kifejti – a tagállamok széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek annak meghatározásánál, hogy mit tekintenek ÁGÉSZ-nek. Ebből kifolyólag e szolgáltatásoknak valamely tagállam általi meghatározását a Bizottság kizárólag nyilvánvaló hiba esetén kérdőjelezheti meg (Léger főtanácsnok C-309/99. sz., Wouters és társai ügyre vonatkozó indítványának [a Bíróság 2002. február 19-én hozott ítélete, EBHT 2002., I-1577., I-1583. o.] 162. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-17/02. sz., Olsen kontra Bizottság ügyben 2005. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2031. o.] 216. pontja).

102 Az ÁGÉSZ-eknek az Európai Unióban betöltött fontos szerepét, valamint e szolgáltatások megfelelő működése biztosításának szükségességét másfelől az is hangsúlyozza, hogy az Amszterdami Szerződés beiktatta az EK-Szerződésbe az EK 16. cikket (lásd e tekintetben Alber főtanácsnok C-340/99. sz. TNT Traco ügyre vonatkozó indítványának [a Bíróság 2001. május 17-én hozott ítélete, EBHT 2001., I-4109., I-4112. o.] 94. pontját; Jacobs főtanácsnok C-475/99. sz. Ambulanz Glöckner ügyre vonatkozó indítványának [a Bíróság 2001. október 25-én hozott ítélete, EBHT 2001., I-8089., I-8094. o.] 175. pontját és a C-126/01. sz. GEMO-ügyre vonatkozó indítványának [2003. november 20-án hozott ítélet, EBHT 2003., I-13769., I-13772. o.] 124. pontját; valamint Poiães Maduro főtanácsnok C-205/03. P. sz., FENIN kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványának [a Bíróság 2006. július 11-én hozott ítélete, EBHT 2006., I-6295., I-6297. o.] 26. pontját és 35. lábjegyzetét; lásd még az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-53/01. R. sz., Poste Italiane kontra Bizottság ügyben 2001. május 28-án hozott végzésének [EBHT 2001., II-1479. o.] 132. pontját).

103 Ami különösen a műsorszolgáltatásra irányuló ÁGÉSZ-t illeti, a Bíróság a 155/73. sz. Sacchi-ügyben 1974. április 30-án előzetes döntéshozatali kérdésben hozott ítéletében (EBHT 1974., 409. o.) – amely többek között arra a kérdésre vonatkozott, hogy a versenyszabályok megsértését jelenti-e, ha valamely tagállam mindenféle televíziós adás sugárzására vonatkozó kizárólagos jogot biztosít valamely vállalkozásnak, beleértve a reklámjellegű műsorszámokat is – lényegében elismerte, hogy a tagállamok a műsorszolgáltatásra irányuló ÁGÉSZ-t jogszerűen határozhatják meg úgy, hogy az magában foglalja az általános műsor-összeállítást tartalmazó sugárzást. Ebben az ítéletben ugyanis a Bíróság úgy ítélte meg, hogy „a Szerződés egyik rendelkezése sem akadályozza a tagállamokat abban, hogy azok közérdekű, nem gazdasági jellegű megfontolásokból kivonják a versenyből a rádiós és televíziós adások sugárzását [...] oly módon, hogy egy vagy több intézménynek e tekintetben kizárólagos jogot adnak” (a fent hivatkozott Sacchi-ügyben hozott ítélet 14. pontja; lásd még Reischl főtanácsnok ugyanezen ügyre vonatkozó indítványának [EBHT 1974., 433. és különösen 445. o.] másodiktól ötödikig terjedő bekezdését, valamint Léger főtanácsnok, a fenti 101. pontban hivatkozott Wouters és társai ügyre vonatkozó indítványának 163. pontját).

104 Továbbá, amikor a tagállamok az amszterdami jegyzőkönyvben kimondták, hogy „a tagállamok közcélú műsorszolgáltatási rendszere közvetlenül kapcsolódik az egyes társadalmak demokratikus, társadalmi és kulturális igényeihez és a médiapluralizmus megőrzésének követelményéhez”, közvetlenül azokra a közcélú műsorszolgáltatási rendszerekre utaltak, amelyeket ők hoztak létre, és amelyek ezen államok teljes lakossága részére kötelesek általános televíziós műsorokat sugározni.

105 Végül emlékeztetni kell arra a megfogalmazásra, amellyel a Tanács és a tagállamok a közszolgálati műsorszolgáltatásról szóló, 1999. január 25-i állásfoglalásukban (HL C 30., 1. o.) megerősítették a műsorszolgáltatásra irányuló ÁGÉSZ fontosságát.

106 A tagállamok ebben az állásfoglalásban – „figyelembe véve, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatás a köz érdekében ellátott kulturális, társadalmi és demokratikus feladataikra tekintettel alapvető jelentőséggel bír a demokrácia, a pluralizmus, a társadalmi kohézió, valamint a kulturális és nyelvi sokszínűség biztosítása

szempontjából, hangsúlyozva, hogy az új médiakörnyezetben nyújtott műsorok növekvő változatossága megerősíti a műsorszolgáltatással foglalkozó közjogi szervezetek átfogó feladatának fontosságát, és emlékeztetve a tagállamoknak az [amszterdami jegyzőkönyvben] említett, a szolgáltatással történő megbízásra és a szolgáltatás finanszírozására vonatkozó hatáskörére” – megjegyezték és hangsúlyozták, hogy az említett jegyzőkönyv megerősíti „azon szándék[ukat] [...], hogy hangsúlyt fektessenek a közszolgálati műsorszolgáltatás szerepére”, hogy „a közszolgálati műsorszolgáltatásnak továbbra is a műsorok széles skáláját kell nyújtania a tagállamok által meghatározott feladatával összhangban, hogy a társadalom egészéhez szóljon”, valamint hogy „ebben az összefüggésben a közszolgálati műsorszolgáltatás jogosan törekszik arra, hogy a közönség széles rétegeit érje el”.

107 A tagállamok azon lehetőségét, hogy a műsorszolgáltatásra irányuló ÁGÉSZ-t tágan határozzák meg – beleértve abba az általános műsor-összeállítás sugárzását is –, nem kérdőjelezheti meg az a tény, hogy a közszolgálati műsorszolgáltató egyébként kereskedelmi jellegű – különösen a reklámidők értékesítésére irányuló – tevékenységeket is folytat.

108 Az ilyen megkérdőjelezhetőség ugyanis azt jelentené, hogy a műsorszolgáltatásra irányuló ÁGÉSZ-nek még a meghatározását is a finanszírozásának módjától tennénk függővé. Márpedig az ÁGÉSZ-t elméletileg azon általános érdekre tekintettel kell meghatározni, amelynek e szolgáltatás meg kíván felelni, nem pedig azon eszközökre tekintettel, amelyek e szolgáltatás nyújtását biztosítani fogják. Mint azt a Bizottság a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 36. pontjában kiemeli, „a közszolgálati feladat meghatározásának kérdését nem szabad összekeverni az e szolgáltatások biztosítására kiválasztott pénzügyi mechanizmus kérdésével”.

109 Ugyanezen okokból az SBS és a Viasat tévesen állítják, hogy a műsorszolgáltatásra irányuló ÁGÉSZ-nak – legalábbis akkor, ha a közszolgálati műsorszolgáltató vegyes finanszírozást élvez – a nem jövedelmező adások sugárzására kell korlátozódnia. Azon állítást pedig, miszerint a tág és minőségi értelemben meghatározott ÁGÉSZ

nyújtásával megbízott és vegyes finanszírozást élvező műsorszolgáltató a reklámidéjeinek értékesítése során alkalmazott mesterségesen alacsony árak gyakorlata miatt elkerülhetetlenül kénytelen a kereskedelmi tevékenységét a közszolgálat állami finanszírozásából támogatni, mint feltételezésen alapulót el kell utasítani. Az ilyen magatartás ugyanis legfeljebb csupán kockázatot jelent, amelyet a tagállamoknak kell megelőzniük és a Bizottságnak kell adott esetben szankcionálnia.

- 110 Ami a felperesek által a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 44. pontjának második mondatára való utalást illeti, miszerint „[a közszolgálati feladatoknál] indokolt a kompenzáció, amennyiben olyan járulékos költségekkel járnak, amelyek a műsorszolgáltatónál rendes körülmények között nem merültek volna fel”, az Elsőfokú Bíróság kiemeli, hogy e mondatnak egyáltalán nem célja, hogy – a „járulékos” költségekre való utalásból eredően annak állítólagos sugalmazásával, hogy *a contrario* szükségszerűen léteznek „nem járulékos” költségek is – kizárja a műsorszolgáltatásra irányuló ÁGÉSZ tag megfogalmazásának lehetőségét és következésképpen a közszolgálati műsorszolgáltató teljes költségei finanszírozásának lehetőségét.

- 111 A műsorszolgáltatásról szóló közlemény 44. pontja – a műsorszolgáltatásra irányuló, szűken és pusztán mennyiségileg meghatározott ÁGÉSZ-től a műsorszolgáltatásra irányuló, tágan és minőségileg meghatározott ÁGÉSZ-ig valamennyi elképzelhető helyzet magába foglalását lehetővé tevő megfogalmazásban – kizárólag azt kívánja kifejezni, hogy a közszolgálati költségek kompenzációjának arányosnak kell lennie. Ennélfogva annak állítása, hogy – ahogyan a Bizottság kifejti – a műsorszolgáltatásra irányuló, tágan és minőségileg meghatározott ÁGÉSZ keretében kidolgozott összes műsor a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 44. pontjának értelmében „járulékos”, és következésképpen annak állítása, hogy az ezen ÁGÉSZ-szal megbízott műsorszolgáltató összes költsége „járulékos” és így az állam által finanszírozható – a felperesek állításával ellentétben –, semmilyen hibát nem tartalmaz.

- 112 Az Elsőfokú Bíróság hozzáteszi, hogy a felperesek álláspontjának elfogadásával *de facto* jogellenesek lennének azon közszolgálati televíziós rendszerek, amelyekben a közszolgálati műsorszolgáltatónak nincs hozzáférése a reklámok általi finanszírozáshoz, és így összes költsége tekintetében az állam támogatásától függ. A felperesek álláspontja szerint ugyanis bizonyos költségek – azaz az állítólagos „nem járulékos költségek”, amelyek szükségszerű létezésére a felperesek a műsorszolgáltatásról szóló közlemény 44. pontjából kívánnak következtetni – még ezen esetekben sem kompenzálhatók az állam által. A Bizottság lényegében erre utal, amikor úgy érvel, hogy a felperesek álláspontja feltételezi, hogy állami támogatás hiányában a TV 2 mindamellett továbbra is fennmaradna mint magánforrásokból finanszírozott műsorszolgáltató, amit azonban a tények cáfolnak.
- 113 A fenti fejtegetések összességéből az következik, hogy nem vitatható a tagállamoknak a műsorszolgáltatásra irányuló ÁGÉSZ tág és mennyiségi, a műsorok széles skálájának sugárzását magában foglaló meghatározására vonatkozó hatásköre, sem pedig annak lehetősége, hogy e tagállamok ezen ÁGÉSZ finanszírozása érdekében reklámbevételekből való finanszírozáshoz folyamodjanak.
- 114 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy a jelen ügyben a Bizottság hibát követett-e el, amikor a megtámadott határozatban megállapította, hogy elfogadható az ÁGÉSZ-nak a Dán Királyság általi azon meghatározása, amellyel a TV 2-t megbízták.
- 115 A megtámadott határozat (84) preambulumbeközlésében a Bizottság megállapította, hogy „[a dán] törvény szerint a TV 2-nek kötelessége közszolgálati tevékenységként »a tv, rádió és internet vagy hasonlók segítségével biztosítani a dán lakosság számára a műsorok és az olyan szolgáltatások, mint a hírközlés, a felvilágosítás, az oktatás, a művészetek és a szórakozás széles kínálatát«”. E preambulumbeközlésben a Bizottság hivatkozott a megtámadott határozat (15) preambulumbeközlésére, amely idézi a dán törvényt, amely kimondja, hogy „a [TV 2 televíziós] kínálat[á]nak törekednie kell a minőségre, a sokoldalúságra és a sokszínűsége”, hogy „[a] műsortervezésnél különös

hangsúlyt kell fektetni az információ- és szólásszabadságra”, „[t]ovábbá különös hangsúlyt kell fektetni a dán nyelvre és a dán kultúrára”.

116 A megtámadott határozat (85) preambulumbekkezdésében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy „[b]ár a TV 2 televíziós kötelezettsége minőségi és meghatározása meglehetősen tág [helyesen: kötelezettségének meghatározása minőségi és meglehetősen tág], [...] a feladat »tág« definíciója összhangban van a rádió- és tévéközleménnyel [helyesen: műsorszolgáltatásról szóló közleménnyel]”.

117 Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a Bizottság ezen mérlegelése nem hibás. A dán hatóságok általi meghatározás ugyan tág, mivel mint lényegében minőségi meghatározás, lehetővé teszi a műsorszolgáltató számára műsortáblázatának szabad meghatározását. A felperesek állításával ellentétben azonban nem pontatlan. Épp ellenkezőleg, a TV 2 megbízatása teljesen világos és pontos: a minőséget, sokoldalúságot és sokszínűséget célzó televíziós műsor-összeállítás nyújtása a dán lakosság egésze számára.

118 Továbbá, amennyiben a felperesek e pontatlansági kifogással a dán hatóságok által a TV 2 számára műsor-összeállításának konkrét meghatározása során biztosított szabadságot kívánják vitatni, meg kell állapítani, hogy egyáltalán nem szokatlan – épp ellenkezőleg –, hogy valamely közszolgálati műsorszolgáltató – természetesen a televízió ÁGÉSZ-ával megbízott üzemeltetői minőségében rá vonatkozó minőségi követelmények tiszteletben tartása mellett – a műsorainak konkrét megválasztásakor a politikai hatalommal szemben szerkesztői függetlenséget élvezzen. E tekintetben a Bizottság támogatása érdekében beavatkozóként fellépő EMSZ helyesen hangsúlyozza, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának biztosítása tekintetében milyen nagy

jelentőséggel bír a közszolgálati műsorszolgáltatásnak a hatóságokkal szembeni szerkesztői függetlensége, amely véleménynyilvánítás szabadsága az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában ünnepélyesen kihirdetett Alapjogi Chartája (HL C 364., 1. o.) 11. cikkének és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény 10. cikkének megfogalmazása szerint magában foglalja „a véleményalkotás szabadságát, valamint az információk és eszmék megismerésének és közlésének szabadságát anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna, továbbá országhatárookra való tekintet nélkül”.

119 Azon tényt illetően, hogy a Bizottság helytelenül tartotta magát a TV 2 közszolgálati feladatának a műsorszolgáltatásról szóló törvény 2000-ben alkalmazandó változata szerinti meghatározásához, az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy semmi nem utal arra, hogy a Bizottság által a megtámadott határozat (15) preambulumbekkezdésében használt, és valójában a műsorszolgáltatásról szóló törvény 2001. március 22-i 203. sz. közzétett konszolidált változatából vett e meghatározás nem veszi megfelelően figyelembe a TV 2-t a vizsgált időszak 2000 előtti részében is terhelő közszolgálati kötelezettségeket. Így e meghatározás és a korábban alkalmazott (a műsorszolgáltatásról szóló törvény 1994. június 24-i 578. sz. közzétett, konszolidált változatában foglalt) meghatározás ugyanazon, „a minőségre, a sokoldalúságra és a sokszínűségre” vonatkozó követelményeket tartalmazza, amelyek a TV 2-re bízott közszolgálati műsorszolgáltatás lényegi minőségi követelményeit jelentik. Sőt, e két meghatározásban az is közös, hogy mindkettő kimondja, hogy a TV 2 valamennyi műsorszolgáltatási tevékenységét e követelményeknek kell alávetni.

120 Ami a felperesek azzal kapcsolatos kifogását illeti, hogy a TV 2 közszolgáltatásának meghatározása nem fogadható el, mivel nem különbözik a törvény által a kereskedelmi műsorszolgáltatókkal szemben előírt kötelezettségektől, a Bizottság a megtámadott határozat (87) preambulumbekkezdésében úgy érvel, hogy különbséget kell tenni egyrészt azon engedélyezési feltételek között, amelyeknek valamely kereskedelmi televíziós társaság a közérdek nevében köteles megfelelni, másrészt pedig aközött, hogy az állam valamely állami vagy magánvállalkozást közérdekű feladattal bíz meg.

Egyértelmű, hogy a TV 2-t ilyen feladattal bízták meg, és hogy e feladat túllép a dán jog által valamennyi kereskedelmi műsorszolgáltatóval szemben előírt kötelezettségeken. A Bizottság ezenkívül kifejti, hogy a felperesek közül kizárólag az SBS A/S tartozik a dán jog hatálya alá, és így kizárólag ő hivatkozhat ezen érvre, mivel az SBS Ltd és a Viasat az Egyesült Királyság által kiadott engedélyeknek megfelelően folytatja tevékenységeit, és ennél fogva nem tartozik a dán szabályozás hatálya alá.

¹²¹ Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a Bizottság e megfontolásai pontosak. Ugyan az SBS A/S-t – mint a dán jog hatálya alá tartozó valamennyi műsorszolgáltatót – a sugárzási engedély kiadásának feltételeként alá lehetett vetni bizonyos, a köz érdekében megfogalmazott és a megtámadott határozat (18) preambulumbekkezdésében említett kötelezettségeknek, úgymint legalább napi egy órában helyi műsorok sugárzásának kötelezettsége, valamint azon kötelezettség, hogy műsor-összeállításának jelentős részét dán nyelven vagy a dán közönség számára sugározza, e kötelezettségek nem hasonlíthatók össze a TV 2-vel szemben előírt közszolgálati kötelezettségekkel. Ez utóbbiak a dán lakosság egésze számára változatos, valamint a minőségi, sokoldalúsági és sokszínűségi követelményeknek megfelelő műsor-összeállítás nyújtását célozzák. A TV 2 televíziós tevékenységének egészét meghatározzák, és pedig a dán törvény által a sugárzási engedély kiadására előírt minimális kötelezettségeknél szigorúbban. A Bizottság tehát a megtámadott határozat (87) preambulumbekkezdésében jogosan utasítja el a felpereseknek lényegében az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított érvét.

¹²² Ami azon érvet illeti, hogy nem lehet elismerni a TV 2 közszolgálati csatorna jogállását, mert műsor-összeállítása nem különbözik a kereskedelmi csatornákétól, és hogy a Bizottságnak el kellett volna végeznie a TV 2, illetve e kereskedelmi csatornák műsor-összeállításának összehasonlító vizsgálatát, ezen érvet el kell utasítani.

- 123 Amennyiben elfogadnánk ezen érvet, és így a műsorszolgáltatásra irányuló ÁGÉSZ meghatározását a műsor-összeállítások összehasonlító vizsgálata révén a kereskedelmi műsorszolgáltatók műsor-összeállításának tartalmától tennénk függővé, megfosztanánk a tagállamokat a közszolgálat meghatározására vonatkozó hatáskörüktől. Az ÁGÉSZ meghatározása ugyanis végeredményben a kereskedelmi üzemeltetőktől és azon döntésüktől függne, hogy bizonyos műsorokat sugároznak-e, vagy sem. Ahogyan a TV 2 A/S helyesen kiemeli, a tagállamokat a közszolgálati műsorszolgáltatási feladat meghatározása során nem korlátozhatják a kereskedelmi televíziós csatornák tevékenységei.
- 124 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy a Bizottság helytelenül állapította meg, hogy a TV 2 által ellátott, műsorszolgáltatásra irányuló ÁGÉSZ tag és minőségi meghatározása nem nyilvánvalóan téves, és így az elfogadható.
- 125 A T-329/04. sz. kereset első jogalapját és a T-336/04. sz. kereset második jogalapját így el kell utasítani.
- 126 Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy ezután egymást követően meg kell vizsgálni a T-309/04. és a T-317/04. sz. kereset első és második jogalapját, amelyek közül az első jogalap a védelemhez való jog megsértésén, a második jogalap pedig az EK 87. cikk (1) bekezdésének megsértésén alapul, mivel az előfizetési díjából származó bevételek, valamint a TV 2-nek a TV 2 Alap útján átutalt reklámbevételek nem állami források.

A T-309/04. és a T-317/04. sz. keresetnek a védelemhez való jog megsértésére alapított első jogalapjáról

– A felek érvei

¹²⁷ A Dán Királyság és a TV 2 A/S lényegében úgy érvel, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság olyan kérdésekben foglalt állást, amelyek az eljárást megindító határozatban nem szerepeltek, hogy a védelemhez való jog e megsértése nélkül a megtámadott határozat más lett volna, és hogy különböző különleges körülmények miatt a Bizottságnak egyértelműbben kellett volna fogalmaznia az eljárást megindító határozatban.

¹²⁸ Először is az eljárást megindító határozat szerint a hivatalos vizsgálati eljárás tárgya annak megvizsgálása, hogy az állítólagos túlkompenzáció a vizsgált időszakban valóban a TV 2 kereskedelmi tevékenységeinek kereszttámogatására szolgált-e. Az eljárást megindító határozat egyáltalán nem hivatkozott a piacgazdasági magánbefektető elvére mint fontos jogi elemre. Sőt, e határozatot úgy kell értelmezni, hogy a Bizottság nem kívánta külön vizsgálni a piacgazdasági magánbefektető elvének tiszteletben tartását. A határozat tartalma tehát nem indokolta alátámasztott érvelés előadását azon kérdéssel kapcsolatban, hogy az állítólagos túlkompenzációt illetően a piacgazdasági magánbefektető elvét tiszteletben tartották-e. Márpedig a Bizottság a megtámadott határozatban azon kérdéstről mondott véleményt, hogy a Dán Királyság piacgazdasági magánbefektetőként viselkedett-e.

¹²⁹ Másodszor előadják, hogy a Bizottság másképp értékelte volna az ügy iratait, ha a Dán Királyság elő tudta volna adni észrevételeit és a releváns dokumentumokat. A

megtámadott határozat ugyanis különösen azzal van indokolva, hogy a Dán Királyság a piacgazdasági magánbefektető elve tiszteletben tartásának bizonyítására elégtelen bizonyítékot adott elő.

- 130 Harmadszor a Bizottság sosem állította, hogy a valamely állami szervezet által viselt közszolgálati terhek túlkompenzációja – anélkül, hogy valójában kereszttámogatásról lenne szó – önmagában a Szerződéssel ellentétes állami támogatást jelenthet. Ez a műsorszolgáltatásról szóló közleményből sem tűnik ki, amely szerint a túlkompenzáció csak akkor okoz problémát, ha a kereskedelmi tevékenységek kereszttámogatásáról van szó (e közlemény 58. pontja), vagy ha más típusú hatás olyan mértékben hatna a kereskedelem fejlődésére, amely a Közösség érdekével ellentétes (a 29. pont iii. alpontja). Az eljárást megindító határozat előtti fejlemények alapján a Dán Királyság azt hitte, hogy a túlkompenzáció önmagában nem jelent problémát.
- 131 A TV 2 A/S megjegyzi, hogy az a körülmény, hogy az eljárást megindító határozatra válaszként nyújtott-e be észrevételeket, vagy sem, a védelemhez való jog tiszteletben tartása tekintetében nem releváns. Érdekelt, sőt a negatív határozat által közvetlenül érintett félként egyértelmű jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy betartsák az eljárást megindító határozatban meghatározott keretet.
- 132 A T-309/04. sz. ügyben az SBS által lényegében támogatott Bizottság először is emlékeztet arra, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat nem tartalmazhat az ügyről kimerítő és részletes véleményt. Egyébiránt az eljárást megindító határozat kimerítően leírja mind a közszolgálati költségek túlkompenzációjával, mind pedig a piacgazdasági magánbefektető elvének alkalmazásával kapcsolatos kérdéseket. Egyébként maga a Dán Királyság sem úgy értelmezte e határozatot, hogy a vizsgálat kizárólag a kereszttámogatásra vonatkozik.

133 Ami a TV 2 A/S-t illeti, mivel e vállalkozás a hivatalos vizsgálati eljárásban nem közölt észrevételeket, nem állapítható meg, hogy a védelemhez való joga sérült volna.

134 Másodszor a Bizottság vitatja, hogy a Dán Királyság által a keresetében hivatkozott, a piacgazdasági magánbefektető elvével kapcsolatos elemek más eredményre vezettek volna, mint amelyre a Bizottság a megtámadott határozatban jutott.

135 Harmadszor az állítólagos különleges körülményeket illetően a Bizottság megjegyzi, hogy a dán hatóságok hatóságként és állítólagos befektetőként játszott kettős szerepe különbségtételt von maga után az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazását illetően. E szabályok eltérnek aszerint, hogy az államra mint „hatóságra” vagy az államra mint befektetőre alkalmazandók-e. A műsorszolgáltatásról szóló közlemény csak a közszolgálati kötelezettségek kompenzációja tekintetében tartalmaz iránymutatást, arra azonban nem, amikor az állam piaci feltételekkel befektet valamely állami vállalkozásba. A közszolgáltatások kompenzációját illetően abból a feltételezésből kell kiindulni, hogy állami támogatásról van szó. A Bizottság ugyanakkor megvizsgálja, hogy alkalmazandó-e az EK 86. cikk (2) bekezdésében foglalt eltérés. Az állami vállalkozásokba való befektetéseket illetően a Bizottság elsődleges feladata annak értékelése, hogy az állam beavatkozása megfeleltethető-e a piacgazdasági magánbefektetőnek.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

136 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a védelemhez való jog tiszteletben tartása minden olyan eljárásban, amelyet valamely személlyel szemben indítottak, és rá nézve

terhelő intézkedésekhez vezethet, a közösségi jog egyik alapelvét képezi, és ezt a jogot külön szabályozás hiányában is biztosítani kell (lásd a Bíróság 234/84. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1986. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1986., 2263. o.] 27. pontját; a C-301/87. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 1990. február 14-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-307. o.] 29. pontját; a C-142/87. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1990. március 21-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-959. o.] 46. pontját; és a C-288/96. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2000. október 5-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-8237. o.] 99. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint az Elsőfokú Bíróság T-228/99. és T-233/99. sz., Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság ügyben 2003. március 6-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-435. o.] 121. pontját). Ezen elv megköveteli, hogy az a személy, aki ellen a Bizottság közigazgatási eljárást indított, lehetőséget kapjon arra, hogy az említett eljárás során kifejtse álláspontját a hivatkozott tények és körülmények valóságtartalma és relevanciája, valamint azon iratok tekintetében, amelyekkel a Bizottság alátámasztja a közösségi jog megsértésére vonatkozó állítását (a fent hivatkozott Belgium kontra Bizottság ügyben 1986. július 10-én hozott ítélet 27. pontja).

- 137 Az állami támogatásokból részesülő kedvezményezett vállalkozások jogait illetően ki kell emelni, hogy az állami támogatásokkal kapcsolatos közigazgatási eljárás kizárólag az érintett tagállammal szemben indul meg (a Bíróság C-74/00. P. és C-75/00. P. sz., Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ügyben 2002. szeptember 24-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-7869. o.] 81. pontja). A támogatásból részesülő kedvezményezett vállalkozások ezen eljárásban csupán érdekelteknek tekinthetők (a fenti 136. pontban hivatkozott Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 122. pontja). Ebből következően az érdekeltek – mint a jelen ügyben a TV 2 A/S –, akik nem érvényesíthetik az eljárás alá vont személyeket megillető védelemhez való jogot, csupán azon joggal élhetnek, hogy a közigazgatási eljárásban az eset körülményeire tekintettel megfelelő mértékben részt vegyenek (a fent hivatkozott Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 83. pontja, az Elsőfokú Bíróság T-371/94. és T-394/94. sz., British Airways és társai kontra Bizottság ügyben 1998. június 25-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2405. o.] 60. pontja és a T-354/99. sz., Kuwait Petroleum (Nederland) kontra Bizottság ügyben 2006. május 31-én hozott ítélet [EBHT 2006., II-1475. o.] 80. pontja).

- 138 Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy az [EK 88. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 6. cikkének megfelelően, amikor a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárás indításáról határoz, az eljárást megindító határozat szorítkozhat a vonatkozó ténybeli és jogi kérdések összefoglalására, a szóban forgó állami intézkedés támogatási jellegére

vonatkozó előzetes értékelésre és a közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban felmerült kétségek ismertetésére (az Elsőfokú Bíróság T-269/99., T-271/99. és T-272/99. sz., Diputación Foral de Guipúzcoa és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4217. o.] 104. pontja).

139 Az eljárást megindító határozatnak így lehetővé kell tennie az érintett felek számára, hogy hatékonyan részt vegyenek a hivatalos vizsgálati eljárásban, amelynek során lehetőséget kapnak érveik kifejtésére. E célból elegendő, hogy az érintett felek megismerjék, hogy a Bizottság milyen érvelés alapján jutott előzetesen arra a megállapításra, hogy a szóban forgó intézkedés a közös piaccal összeegyeztethetetlen új támogatást jelenthet (az Elsőfokú Bíróság T-195/01. és T-207/01. sz., Government of Gibraltar kontra Bizottság ügyben 2002. április 30-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2309. o.] 138. pontja és a fenti 138. pontban hivatkozott Diputación Foral de Guipúzcoa és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 105. pontja).

140 Még azon kérdéstől is függetlenül, hogy a Dán Királyság és a TV 2 A/S által hivatkozott piacgazdasági magánbefektető elve az állami támogatások területén releváns-e a közszolgáltatások állami finanszírozásának értékelésekor, az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy az eljárást megindító határozat nem értelmezhető úgy, hogy abból a felperesek azt a következtetést vonhatták le, hogy a túlkompenzáció az állami támogatások tilalma tekintetében csak kereszttámogatás esetén jelent nehézségeket, sem úgy, hogy ennél fogva arra ösztönözte volna a felpereseket, hogy lemondjanak a piacgazdasági magánbefektető elvére alapított érvelésük további kifejtéséről.

141 Épp ellenkezőleg, az eljárást megindító határozat 54. pontjában a Bizottság a Bíróság C-53/00. sz. Ferring-ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének (EBHT 2001., I-9067. o.) 27. pontjára hivatkozva kimondja, hogy a közszolgálati kötelezettségek költségeinek kompenzálását célzó finanszírozás állami támogatássá való minősítése azon kérdéstől függ, hogy az ellentételezés meghaladja-e az e feladat teljesítésével összefüggésben felmerülő járulékos nettó költséget. A Bizottság hozzáteszi, hogy ha a támogatás a közszolgálati feladatok nettó költségével ésszerű arányban áll, ez azt

jelenti, hogy a TV 2 a versenytársaival szemben semmilyen tényleges előnyhöz nem jutott. A Bizottság az eljárást megindító határozat többi részében is hasonló megállapításokat tesz (lásd e határozat 62., 63., 79. és 83. pontját).

¹⁴² Ami azon tényt illeti, hogy a Bizottság az eljárást megindító határozatban úgy vélte, meg kell vizsgálnia, hogy a vizsgált időszakban sor került-e kereszttámogatásra (lásd az eljárást megindító határozat 68. pontját), e tény nem értelmezhető annak Bizottság általi kifejezéseként, hogy ilyen kereszttámogatás hiányában nincs szó állami támogatásról. A Bizottság e megfontolását az a tény magyarázza, hogy a vitatott intézkedések *ex post* értékelése keretében természetes volt, hogy felmerült benne az a kérdés, hogy ezen intézkedések a vizsgált időszak során ténylegesen kereszttámogatást valósítottak-e meg.

¹⁴³ Továbbá és még egyszer azon kérdés sérelme nélkül, hogy valamely közszolgálat állami finanszírozásának az állami támogatásokra vonatkozó szabályok tekintetében való értékelésekor releváns-e a piacgazdasági magánbefektető elve, a Dán Királyság állításával ellentétben az eljárást megindító határozatból (a 71. pont utolsó mondata) nem lehet arra következtetni, hogy a Bizottság kifejezte, nem áll szándékában megvizsgálni a piacgazdasági magánbefektető elvének tiszteletben tartását. Az említett 71. pont utolsó mondatában ugyanis a Bizottság csupán leírta a dán hatóságok érvét, miszerint azok úgy jártak el, mint valamely piacgazdasági magánbefektető.

¹⁴⁴ A fenti megfontolásokból kitűnik, hogy a Dán Királyság helytelenül állítja, hogy az eljárást megindító határozat arra vezette, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás szakaszában ne fejtse ki részletesebben a piacgazdasági magánbefektető elvén alapuló álláspontját, amely szerint a TV 2-vel szemben úgy járt el, mint valamely piacgazdasági

magánbefektető. Ugyanezen okokból a TV 2 A/S helytelenül állítja, hogy a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárásban eltért a vizsgálatnak az eljárást megindító határozatban meghatározott keretétől.

¹⁴⁵ Végül semmilyen különleges körülmény nem kötelezte a Bizottságot arra, hogy egyértelműbb legyen, mint amilyen az eljárást megindító határozatban volt. E tekintetben és a Dán Királyság állításával ellentétben a műsorszolgáltatásról szóló közleményből nem tűnik ki, hogy a túlkompenzáció csak bizonyított kereszttámogatás esetén jelenthet nehézségeket.

¹⁴⁶ E körülmények között, amelyekből kitűnik, hogy sem a Dán Királyság védelemhez való jogát, sem pedig a TV 2 A/S-t érdekelt félkénti minőségében megillető korlátozottabb jogokat nem sértették meg, a jelen jogalapot el kell utasítani.

A T-309/04. és a T-317/04. sz. keresetnek az EK 87. cikk (1) bekezdése megsértésére alapított második jogalapjáról, mivel az előfizetési díjakból származó bevételek, valamint a TV 2-nek a TV 2 Alap útján átutalt reklámbevételek nem állami források

– A felek érvei

¹⁴⁷ A Dán Királyság és a TV 2 A/S – amely utóbbi felperest az EMSZ támogatja – úgy érvel, hogy az állítólagos túlkompenzáció nem tekinthető állami támogatásnak, mivel azt

az előfizetési díjakból származó bevételek, valamint az 1997-ig a TV 2 Alap útján fizetett reklámbevételek (a továbbiakban: 1995–1996-os reklámbevételek) révén finanszírozzák.

148 Ami az előfizetési díjat illeti, azt a fogyasztók fizetik, így nincs szó állami források nyújtásáról. Azt az e fogyasztók által a TV 2 fogásáért fizetett részbeni hozzájárulásnak kell tekinteni, a kábelcsatornák fogásáért fizetett előfizetési díjhoz hasonlóan. Az a tény, hogy a TV 2 műsorainak fogásáért fizetendő előfizetési díjat törvény írja elő, nem változtat ezen semmit.

149 Az a tény, hogy az előfizetési díjat a DR szedi be – és az ebből származó bevételeket 1997-ig a TV 2 Alap útján utalták át – szintén nem bír jelentőséggel. Ennek pusztán igazgatási oka van.

150 Az a körülmény, hogy az előfizetési díjakból származó bevételeknek a TV 2 számára való átutalása nem jelenti állami források nyújtását vagy az államnak betudható támogatást, az 1995–1996-os reklámbevételek átutalását illetően még inkább ugyanazon hatással jár.

151 Az előfizetési díjakból származó bevételek, valamint a TV 2-nek a TV 2 Alap útján átutalt 1995–1996-os reklámbevételek nem tekinthetők állami ellenőrzés alatt lévőeknek, mivel a dán kulturális miniszter – azon időponttól kezdve, hogy megállapították az előfizetési díj összegét, és meghozták az előfizetési díjakból származó bevételeknek a DR és a TV 2 közötti megosztására vonatkozó döntést –

nem gyakorol olyan ellenőrzést a források felett, hogy azokat más célokra is felhasználhatná. Más szóval az előfizetési díjakból származó bevételek ezen időponttól kezdve esettől függően a DR vagy a TV 2 tevékenységeinek finanszírozására szolgálnak.

152 A T-309/04. sz. keresetben az SBS által támogatott Bizottság előzetesen megjegyzi, hogy nem vitás, hogy Dániában a kulturális miniszter határozza meg a minden rádió- és tévétulajdonos által fizetendő előfizetési díj összegét. Ezen előfizetési díjat a DR szedi be, és a kulturális miniszter döntése alapján az ebből származó forrásokat a dán országgyűléssel kötött médiamegállapodásnak megfelelően megosztják a DR és a TV 2 között (a megtámadott határozat (22) preambulumbekzdése). A kulturális miniszter meghatározza különösen az előfizetési díj fizetésére vonatkozó kötelezettség kezdetét és megszűnését, és a meg nem fizetett előfizetési díj letiltható a fizetésből (a megtámadott határozat (23) preambulumbekzdése). 1997-ig a TV 2 a TV 2 Alapon keresztül kapott forrásokat, amely egységet az állam hozta létre abból a célból, hogy a TV 2-nek bevételeket juttasson.

153 A Bizottság szerint a forrásokat állami forrásoknak kell tekinteni, amikor azok állami ellenőrzés alatt vannak, és így a nemzeti hatóságok rendelkezésére állnak. Ami a TV 2-t illeti, az előfizetési díjak e műsorszolgáltatót megillető részét a kulturális miniszter állapítja meg. Ami az állami források meghatározását illeti, az ítélkezési gyakorlat közös kiindulópontja, hogy a közösségi bíróság megvizsgálja, hogy a források alá voltak-e vetve állami ellenőrzésnek. A fentiekből ezenkívül kitűnik, hogy az állam felügyelte az előfizetési díjak beszedését, valamint a követelések végrehajtását. Minden tévé- és rádiótulajdonos köteles volt előfizetési díjat fizetni, függetlenül attól, hogy a DR vagy a TV 2 műsorait fogják-e, vagy sem. E kötelezettség tehát különbözött más fizetési kötelezettségektől, mint például egy kábel-előfizetéstől.

154 A Bizottság kiemeli, hogy a TV 2 és az előfizetési díjat fizető egyes személyek között nem áll fenn szerződéses kapcsolat. Az előfizetési díjak rendszere tehát nem hasonlítható össze a Bíróság C-379/98. sz. PreussenElektra-ügyben 2001. március 13-án hozott ítéletének (EBHT 2001., I-2099. o.) alapjául szolgáló ügyben fennálló helyzettel.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 155 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az állami támogatásnak való minősítéshez szükséges, hogy az EK 87. cikk (1) bekezdésében szereplő minden feltétel teljesüljön (a Bíróság fenti 136. pontban hivatkozott Belgium kontra Bizottság ügyben 1990. március 21-én hozott ítéletének 25. pontja, a C-278/92–C-280/92. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 1994. szeptember 14-én hozott ítéletének [EBHT 1994., I-4103. o.] 20. pontja és a C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 2002. május 16-án hozott ítéletének [EBHT 2002., I-4397. o.] 68. pontja).
- 156 Az állami támogatások tilalmára vonatkozó, az EK 87. cikk (1) bekezdésében foglalt elv a következő feltételeket foglalja magában. Először is a beavatkozásnak az állam által vagy állami forrásból kell történnie. Másodszor e beavatkozásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet. Harmadszor előnyt kell biztosítani a kedvezményezettje számára. Negyedszer torzítani kell a versenyt, vagy azzal kell fenyegetnie.
- 157 A jelen jogalap e feltételek közül az elsőre vonatkozik, amely szerint ahhoz, hogy az intézkedéseket állami támogatásnak lehessen minősíteni, azoknak egyrésztől közvetlenül vagy közvetve állami forrásból kell származniuk, másrésztől az államnak betudhatónak kell lenniük (a Bíróság fenti 155. pontban hivatkozott Franciaország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 24. pontja, a fenti 102. pontban hivatkozott GEMO-ügyben hozott ítéletének 24. pontja és a C-345/02. sz., Pearle és társai ügyben 2004. július 15-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-7139. o.] 36. pontja).
- 158 Először is az előfizetési díjat illetően a megtámadott határozatból kitűnik és nem is igazán vitatott, hogy annak összegét a dán hatóságok állapítják meg (a (22) preambulumbekkezdés), hogy az annak fizetésére vonatkozó kötelezettség nem a TV 2 és az adós közötti szerződéses viszonyból, hanem a televízió- vagy rádiókészülék egyszerű birtoklásából ered (a (22) és (59) preambulumbekkezdés), hogy behajtása adott esetben az adóbeszedésre vonatkozó szabályoknak megfelelően történik (a (23) pream-

bulumbekezdés), és végül, hogy a dán hatóságok határozzák meg az előfizetési díjaknak a TV 2 számára átutalandó részét (az (59) preambulumbekzdés).

159 A fentiekből következik, hogy az előfizetési díjakból származó források a dán hatóságok rendelkezésére állnak, és azok ellenőrzése alatt vannak, és így állami forrásokat jelentenek.

160 Másodszor a reklámbevételeket illetően az Elsőfokú Bíróság kiemeli, hogy a Dán Királyság és a TV 2 A/S kizárólag az 1995–1996-os reklámbevételeket vitatja, mivel a későbbi időszakkal szemben ezen évek során a TV 2 reklámidőit nem maga a TV 2 értékesítette, hanem egy harmadik társaság (TV2 Reklame A/S), és ezen évek során az ezen értékesítésből származó bevételeket a TV 2 Alapon keresztül utalták át a TV 2-nek (lásd a megtámadott határozat (24) preambulumbekzdését).

161 Az Elsőfokú Bíróság először is megállapítja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem különbözteti meg az 1995–1996-os reklámbevételeket az előfizetési díjaktól.

162 Ugyanis, még ha a Bizottság kifejezetten jelzi is az általában vett reklámbevételek és a televíziós előfizetési díjak közötti különbséget (lásd a megtámadott határozat (10) és (17) preambulumbekzdése), és röviden megemlíti a TV 2 reklámidejeinek az 1995–1996-os évek során való értékesítésének szabályait (lásd a megtámadott határozat (24) preambulumbekzdését), gyakorlatilag összemosza az 1995–1996-os

reklámbevételeket az előfizetési díjakkal. Így a megtámadott határozat (21) preambulumbekkezdésében a 467,7 millió DKK, amelyet a Bizottság az „előfizetési díjakból” származó forrásoknak minősít, valójában magában foglalja az 1995–1996-os reklámbevételeket is. Ezt erősíti meg a megtámadott határozat (107) preambulumbekkezdésében található 1. táblázat is, amelyben az 1995–1996-os reklámbevételek nem szerepelnek e táblázat „Nettó reklámbevételek” című sorában, hanem azokat az „Előfizetési díjak/TV 2 Alapítvány [helyesen: TV 2 Alap]” című sorba 467,7 millió DKK teljes összeggel vették fel.

163 Az Elsőfokú Bíróság továbbá megállapítja, hogy az 1995–1996-os reklámbevételek összegeinek az előfizetési díjak összegeivel való *de facto* összemérését – ami e két finanszírozási mód jellegének különbségére tekintettel *a priori* semmivel nem magyarázható –, az e reklámbevételekre vonatkozó konkrét indokolás teljes hiánya kíséri a megtámadott határozat azt vizsgáló részében, hogy a Dán Királyság által a TV 2 javára hozott különböző intézkedések állami forrásoknak minősíthetők-e, vagy sem (az (57)–(68) preambulumbekkezdés).

164 Ugyanis, noha a megtámadott határozat e részében a Bizottság azon kérdést vizsgálja, hogy az előfizetési díjak (az (57)–(60) preambulumbekkezdés) vagy a TV 2 Alap 1997-ben való felszámolásakor végrehajtott ad hoc átutalás (a (61) preambulumbekkezdés második mondata) állami forrásokat jelent-e, az 1995–1996-os reklámbevételek kérdését nem említi.

165 Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy az 1995–1996-os reklámbevételeknek az előfizetési díjakkal való *de facto* összemérését illetően a megtámadott határozat (24) preambulumbekkezdése nem szolgálhat elegendő indoklásul. Figyelemmel ugyanis a reklámbevételek és a televíziós előfizetési díjak jellege közötti különbségre, de arra a tényre is, hogy nem akármilyen reklámidők, hanem a TV 2 reklámidejeinek értékesítéséről volt szó, és végül arra a tényre, hogy az 1995–1996-os reklámbevételek mindig jóval a közszolgálat szükségletei alatt voltak, nem zárható ki, hogy e reklámbevételeket valójában rögtön a TV 2 szerezte meg, és hogy a TV 2 Alap útján

való átutalásuk csak olyan igazgatási módszer volt, amely nem jelenti a Dán Királyság ezen összegek feletti tényleges ellenőrzését.

¹⁶⁶ Az Elsőfokú Bíróság továbbá kiemeli, hogy noha a Bizottság az Elsőfokú Bíróság előtti eljárási szakaszban részletesen védelmezi az előfizetési díjak állami forrás jellegére vonatkozó álláspontját, és hangsúlyozza különösen a televíziókészülékek birtokosai általi előfizetési díj-fizetés alapjául szolgáló szerződéses viszony hiányát, az 1995–1996-os reklámbevételek különleges kérdésére ugyanakkor nem ad választ, és ezáltal egyáltalán nem cáfolja meg a felpereseknek az e bevételek tisztán szerződéses eredetére alapított kritikáit.

¹⁶⁷ A fenti megfontolásokból következik, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban az 1995–1996-os reklámbevételek *de facto* állami forrásokként való figyelembevételét illetően megsértette az indokolási kötelezettségét. E körülmények között a jelen jogalapnak részben helyt kell adni, amennyiben az 1995–1996-os reklámbevételekre vonatkozik, és következésképpen a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, amennyiben e bevételeket az állami források közé sorolja.

¹⁶⁸ Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy ezt követően meg kell vizsgálni a Dán Királyság és a TV 2 A/S által különösen a T-309/04. és a T-317/04. sz. kereset ötödik, hatodik és hetedik megsemmisítési jogalapja keretében előadott, lényegében azon alapuló kifogást, hogy a megtámadott határozat elégtelen indokolást tartalmaz azon feltételek nyilvánvaló elégtelen vizsgálatából eredően, amelyek között a Dán Királyság a vizsgált időszakban a TV 2-t finanszírozta, aminek következtében a Bizottság helytelenül következtetett állami támogatás fennállására.

A T-309/04. és a T-317/04. sz. keresetben foglalt, a megtámadott határozat indokolásának amiatti elégtelenségére alapított kifogásról, hogy a Bizottság megsértette vizsgálati kötelezettségét

– A felek érvei

¹⁶⁹ A Dán Királyság és a TV 2 A/S úgy érvel, hogy a megtámadott határozat elégtelen indokolást tartalmaz, mivel a Bizottság elmulasztotta azon kérdés komoly megvizsgálását, hogy konkrétan a TV 2 1995 és 2002 között a közszolgálat szükségleteivel arányos finanszírozásban részesült-e. Tényeket adnak elő azon álláspont alátámasztására, miszerint e finanszírozást a vizsgált időszakban objektív, átlátható és ésszerű módon vezették be és tartották fenn, hogy az a közszolgálat szükségleteivel arányos maradjon.

¹⁷⁰ A Dán Királyság ezzel kapcsolatban a TV 2 létrehozásáról szóló 1986. évi törvény előkészítő dokumentumaira, valamint a TV 2 bevételeinek és kiadásainak az említett dokumentumok mellékletében található becslésére hivatkozik.

¹⁷¹ A TV 2 A/S úgy érvel, hogy a TV 2 számára szükséges kompenzáció mértékét a dán országgyűlés pénzügyi bizottságával egyeztetve – vagyis szigorú országgyűlési ellenőrzés alatt – a médiamegállapodásnak nevezett négyéves megállapodások keretében és részletes gazdasági elemzések alapján határozta meg a kulturális miniszter. E részletes gazdasági elemzéseket 1995-ben, illetve 1999-ben a szakértőkből álló ellenőrző csoport által segített KPMG auditiroda végezte el, amelyben a TV 2 versenytársai is részt vettek (a továbbiakban: 1995/1999-es gazdasági elemzések).

- 172 E gazdasági elemzések célja éppen az volt, hogy a TV 2 közszolgálati kötelezettségei, az ebből eredő finanszírozási szükségletek, valamint e műsorszolgáltatónak a televíziós reklámból származó forrásaiban és egyéb bevételeiben rejlő lehetőségek értékelése fényében lehetővé tegye annak meghatározását, hogy a TV 2 az előfizetési díjak milyen részét kapja meg. Az előfizetési díj összegét és a TV 2-nek járó részt ezenkívül azzal a feltételezéssel állapították meg, hogy a megtámadott határozat (110) preambulumbekzdésében említett, az államtól származó, különösen kamat- és adómentesség formájában álló előnyök fennmaradnak.
- 173 Az 1995/1999-es gazdasági elemzések, amelyeket a TV 2 éves beszámolójához hasonlóan közzétettek, szerepeltek a Dán Királyság által az eljárást megindító határozatra válaszként adott 2003. március 24-i észrevételek mellékletében.
- 174 A vizsgált időszak tekintetében releváns két médiamegállapodás (1995 és 1999) éppen e részletes gazdasági elemzéseken alapult. A Dán Királyság tehát e gazdasági elemzéseknek a hivatalos vizsgálati eljárásban való benyújtásával dokumentálta a Bizottság előtt azon pénzügyi számításokat, amelyek a vizsgált időszakban a különböző médiamegállapodások alapjául szolgáltak.
- 175 A Dán Királyság és a TV 2 A/S hivatkozik a Rigsrevisionennek (Számvevőszék, Dánia) a TV 2 saját tőkéjének létrehozásával és a TV 2 szabályzatának ezzel összefüggő módosításaival kapcsolatos 1994–1995-ös vizsgálatára és a dán kormánynak adott ajánlására. Hivatkoznak továbbá a pénzügyminiszternek az állami ellenőrök kérésére készített 1995. augusztus 2-i jelentésére, valamint arra, hogy a Dán Királyság ezt követően 1997-ben módosította a TV 2 szabályzatát, előírva a legalább 200 millió DKK összegű saját tőke létrehozására vonatkozó kötelezettséget.

176 Ezen információk összességére tekintettel – amelyekből kitűnik, hogy a vizsgált időszakban a TV 2 finanszírozását és saját tőkéjének létrehozását gazdaságilag ésszerű és a közszolgálat szükségleteivel arányos módon határozták meg – az, hogy a megtámadott határozat e tekintetben nem tartalmaz részletes elemzést, azt eredményezi, hogy e határozat alapjai és indokolása elégtelen.

177 A Bizottság azon állítására válaszolva, miszerint tudomása volt ezen információkról, azonban úgy vélte, hogy azok nem bizonyítják, hogy a TV 2-nél felhalmozott túlkompenzáció valójában arra szolgáló tartalékot jelentett, hogy a TV 2 a közszolgálati szükségleteit fedezni tudja, és e tartalék ezen szükségletekkel arányos volt, a Dán Királyság és a TV 2 A/S azzal érvel, hogy a döntő tény mégis az, hogy – noha a hivatalos vizsgálati eljárásban mindezen információkat közölték a Bizottsággal – utóbbi e tekintetben a megtámadott határozatban nem, illetve csak hiányosan és pontatlanul nyilatkozott. A megtámadott határozat formai megfontolásokon alapul, és semmilyen gazdasági elemzést nem tartalmaz azon kérdést illetően, hogy a TV 2 által létrehozott saját tőke túllépte-e a közszolgálati feladatának ellátásához szükséges mértéket, és ha igen, milyen mértékben, valamint hogy e tőke adott esetben ellentétes-e a közérdekkel. A megtámadott határozat indokolása és alapjai így lényegi hibákat tartalmaznak.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

178 Először is az indokolási kötelezettség terjedelmét illetően emlékeztetni kell arra, hogy az EK 253. cikkben előírt indokolást hozzá kell igazítani a szóban forgó jogi aktus természetéhez, és abban világosan és egyértelműen ki kell fejteni az aktust megalkotó intézmény érvelését, amelynek segítségével az érdekeltek megismerhetik a meghozott intézkedés indokait, és az illetékes bíróság felülvizsgálatot gyakorolhat. Az indokolási kötelezettséget az adott esetben fennálló körülmények alapján kell értékelni, többek között a jogi aktus tartalma, a felhozott indokok jellege és a címzettek vagy egyéb, a jogi

aktus által közvetlenül és személyükben érintett személyeknek a magyarázatokhoz fűződő érdekei alapján. Nem kötelező, hogy az indokolás megjelölje az összes vonatkozó ténybeli és jogi elemet, mivel azt a kérdést, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e az EK 253. cikkben felsorolt követelményeknek, nemcsak a megszövegezése, hanem a szövegkörnyezete, valamint az érintett területre vonatkozó jogi szabályok összessége alapján kell megítélni (lásd a Bíróság C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-1719. o.] 63. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

179 Hangsúlyozni kell egyebekben, hogy ha a Bizottság a feladatai ellátása érdekében mérlegelési jogkörrel rendelkezik, a közösségi jog által a közigazgatási eljárásokban biztosított jogok tiszteletben tartása még nagyobb jelentőséggel bír. E garanciák közé tartozik különösen a hatáskörrel rendelkező intézmény azon kötelezettsége, hogy az adott ügy minden lényeges elemét gondosan és részrehajlás nélkül megvizsgálja, továbbá hogy határozatait megfelelően indokolja (a Bíróság C-269/90. sz. Technische Universität München ügyben 1991. november 21-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-5469. o.] 14. pontja).

180 Ezenkívül, még ha azon határozatok indokolásában, amelyeket a versenyszabályok alkalmazásának biztosítása érdekében hoz, a Bizottság nem is köteles megvitatni minden olyan ténybeli és jogi kérdést, illetve megfontolást, amelyek miatt ilyen határozatot hozott, az EK 253. cikk értelmében köteles legalább azokat a tényeket és megfontolásokat megemlíteni, amelyek a határozat összefüggésében alapvető jelentőségűek, lehetővé téve a közösségi bíróságnak és az érdekelt feleknek azon feltételek megismerését, amelyek között ő a Szerződést alkalmazta (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-374/94., T-375/94., T-384/94. és T-388/94. sz., European Night Services és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1998. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-3141. o.] 95. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

181 Az ítélezési gyakorlatból az is következik, hogy – rendkívüli körülményektől eltekintve – a határozatnak magában a határozatban kell indokolást tartalmaznia, és nem elegendő az indokolást első alkalommal utólagosan a közösségi bíróság előtt kifejtteni (lásd az Elsőfokú Bíróság T-61/89. sz., Dansk Pelsdyravlerforening kontra Bizottság ügyben 1992. július 2-án hozott ítéletének [EBHT 1992., II-1931. o.] 131. pontját, a T-295/94. sz., Buchmann kontra Bizottság ügyben 1998. május 14-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-813. o.] 171. pontját, valamint a fenti 180. pontban hivatkozott European Night Services és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletének 95. pontját és az ott hivatkozott ítélezési gyakorlatot). Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az indokolást főszabály szerint ugyanakkor kell közölni az érdekelttel, amikor az őt hátrányosan érintő határozatot. Az indokolás hiánya nem hozható helyre azzal, hogy az érdekelt a közösségi bíróságok előtti eljárás során megismeri a határozat indokolását (a Bíróság C-189/02. P., C-202/02. P., C-205/02. P–C-208/02. P. és a C-213/02. P. sz., Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. június 28-án hozott ítéletének [EBHT 2005., I-5425. o.] 463. pontja, az Elsőfokú Bíróság T-16/91. sz., Rendo és társai kontra Bizottság ügyben 1996. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-1827. o.] 45. pontja és a T-349/03. sz., Corsica Ferries France kontra Bizottság ügyben 2005. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2197. o.] 287. pontja).

182 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi bíróság köteles vizsgálatát az EK 230. cikk alapján benyújtott megsemmisítés iránti kereset keretében a megtámadott jogi aktus jogszerűségének ellenőrzésére korlátozni. Következésképpen az Elsőfokú Bíróságnak nem feladata, hogy leplezze a Bizottság indokolásának esetleges hiányát, vagy hogy a megtámadott határozatból nem következő tények hozzáadásával vagy helyettesítésével kiegészítse az említett indokolást (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-67/94. sz., Ladbroke Racing kontra Bizottság ügyben 1998. január 27-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-1. o.] 147. és 148. pontját; a T-126/96.-és T-127/96. sz., BFM és EFIM kontra Bizottság ügyben 1998. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-3437. o.] 81. pontját; a T-157/99. sz., Griesel kontra Tanács ügyben 2000. július 13-án hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2000., I-A-151. o. és II-699. o.] 41. pontját és a fenti 181. pontban hivatkozott Corsica Ferries France kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 58. pontját).

183 Másodszor a Bizottságot az állami támogatások ellenőrzése keretében terhelő vizsgálati kötelezettség terjedelmét illetően emlékeztetni kell arra, hogy noha a tagállam az EK 10. cikkben előírt jóhiszemű együttműködés kötelezettsége értelmében köteles

együttműködni a Bizottsággal, benyújtva számára a szóban forgó állami támogatás jellegének megítélését lehetővé tevő bizonyítékokat (lásd a jóhiszemű együttműködés kötelezettségét illetően a Bíróság C-457/00. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-6931. o.] 99. pontját és a C-400/99. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2005. május 10-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-3657. o.] 48. pontját, valamint a fenti 137. pontban hivatkozott Kuwait Petroleum (Nederland) kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 67. pontját), és noha e tagállamnak kell adott esetben bizonyítékot szolgáltatnia arra, hogy az EK 86. cikk (2) bekezdésének alkalmazási feltételei teljesülnek (a Bíróság C-159/94. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1997. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 1997., I-5815. o.] 94. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-157/01. sz., Danske Busvognmænd kontra Bizottság ügyben 2004. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-917. o.] 96. pontja), a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó alapvető szabályainak megfelelő alkalmazása érdekében a Bizottságnak kötelessége gondos és elfogulatlan vizsgálatot végeznie (lásd ebben az értelemben a fenti 178. pontban hivatkozott Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben hozott ítélet 60–62. pontját, az Elsőfokú Bíróság T-54/99. sz., max.mobil kontra Bizottság ügyben 2002. január 30-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-313. o.] 49. pontjának első két mondatát, amelyeket a Bíróság C-141/02. P. sz., Bizottság kontra max.mobil ügyben 2005. február 22-én hozott ítélete [EBHT 2005., I-1283. o.] nem kérdőjelezett meg, valamint a fenti 136. pontban hivatkozott Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 167. pontját), és e kötelezettség megköveteli különösen a tagállam által szolgáltatott bizonyítékok gondos vizsgálatát.

- 184 Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy az EK 230. cikk szerinti megsemmisítési kereset esetében valamely közösségi aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló információk függvényében kell mérlegelni. Így különösen a Bizottság által végzett átfogó mérlegelést kizárólag az e tevékenysége során rendelkezésére álló információk függvényében kell vizsgálni (a Bíróság 15/76. és 16/76. sz., Franciaország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1979. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 1979., 321. o.] 7. pontja; a fenti 136. pontban hivatkozott Belgium kontra Bizottság ügyben 1986. július 10-én hozott ítéletének 16. pontja; a C-197/99. P. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2003. szeptember 11-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-8461. o.] 86. pontja; az Elsőfokú Bíróság fenti 137. pontban hivatkozott British Airways és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletének 81. pontja; a fenti 182. pontban hivatkozott BFM és EFIM kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletének 88. pontja és a T-111/01. és T-133/01. sz., Saxonia Edelmetalle és ZEMAG kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1579. o.] 67. pontja).

- 185 Ezen elvek és megfontolások fényében kell mérlegelni a Dán Királyság és a TV 2 A/S kifogásait.

- 186 E tekintetben vissza kell térni a megtámadott határozat releváns szövegrészeire azon kérdés vonatkozásában, hogy a TV 2-nek a vizsgált időszakban való finanszírozási módjait és e finanszírozásnak a közszolgálat szükségleteivel való arányosságát illetően a Bizottság betartotta-e indokolási kötelezettségét és az alapos vizsgálatra vonatkozó kötelezettségét.
- 187 A megtámadott határozat leíró részében a Bizottság megjegyezte, hogy a TV2-t 1986-ban független, önállóan gazdálkodó, állami hitelből finanszírozott intézményként hozták létre (a (11) preambulumbekendés). Kifejtette, hogy a TV 2-t az előfizetési díjakból és a reklámbevételekből származó forrásokból finanszírozzák (a (10) és (17) preambulumbekendés), és megemlítette az előfizetési díj összegének megállapítására, valamint annak a DR és a TV 2 közötti megosztására vonatkozó eljárást (a (22) preambulumbekendés).
- 188 A megtámadott határozatnak a Bizottság jogi mérlegelésével foglalkozó részében ezen intézmény azt a kérdést vizsgálta meg, hogy a jelen ügyben betartották-e a Bíróság C-280/00. sz., Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletének (EBHT 2003., I-7747. o., a továbbiakban: Altmark-ügyben hozott ítélet, az említett feltételek pedig a továbbiakban: Altmark-feltételek) 88–93. pontjában foglalt négy feltétel közül a második és a negyedik feltételt (a (71) preambulumbekendés).
- 189 Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy az első Altmark-feltétel szerint „a kedvezményezett vállalkozást ténylegesen közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtásával kell megbízni, és ezeket a kötelezettségeket világosan meg kell határozni” (a fenti 188. pontban hivatkozott Altmark-ügyben hozott ítélet 89. pontja). A második Altmark-feltétel szerint „a kompenzáció kiszámításának alapjául szolgáló feltételeket tárgyilagos és átlátható módon előzetesen kell megállapítani annak érdekében, hogy elkerüljék, hogy az olyan gazdasági előnyt tartalmazzon, amely alkalmas a kedvezményezett vállalkozás előnyben részesítésére a versenytársakkal szemben” (a fenti 188. pontban hivatkozott Altmark-ügyben hozott ítélet 90. pontja). A harmadik Altmark-feltétel szerint „a kompenzáció nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtásához egészben vagy részben szükséges költségeket, figyelemmel az érintett bevételekre és az e kötelezettségek végrehajtásából folyó méltányos nyereségre” (a fenti 188. pontban hivatkozott Altmark-ügyben hozott ítélet 92. pontja). Végül a negyedik Altmark-feltétel szerint „amikor a közszolgáltatási kötelezettség végrehajtásával megbízott vállalkozás kiválasztása a konkrét esetben nem közbeszerzési eljárás keretében történik – amely lehetővé tenné azon pályázó

kiválasztását, aki e szolgáltatásokat legkisebb költségen tudja nyújtani a közösség számára –, a szükséges kompenzáció mértékét azon költségek elemzése alapján kell megállapítani, amelyek az átlagos, jól vezetett és a szükséges közszolgáltatási követelmények kielégítéséhez megfelelően felszerelt vállalkozásnál e kötelezettségek teljesítésekor felmerülnének, figyelembe véve az érintett bevételeket és a kötelezettségek teljesítéséből származó ésszerű nyereséget” (a fenti 188. pontban hivatkozott Altmark-ügyben hozott ítélet 93. pontja).

190 Először is a második Altmark-feltételt illetően, amely szerint a kompenzáció kiszámításának alapjául szolgáló feltételeket tárgyilagos és átlátható módon előzetesen kell megállapítani, a Bizottság megállapította, hogy e feltétel nem teljesült. E tekintetben a Bizottság azon okokra hivatkozik, hogy „a kompenzáció összegét egy négy évig érvényben lévő médiaegyezményben határozták meg, és semmilyen nyilvánosan hozzáférhető költségvetés [helyesen: hozzáférhető éves költségvetés] nem teremt kapcsolatot a kompenzáció és a szolgáltatás között”. A Bizottság hozzátette, hogy „ezenkívül a TV2 több nem áttekinthető előnyben részesül (adómentesség, kamatról való lemondás stb.)” (a megtámadott határozat (71) preambulumbekzdése).

191 Másodszor a negyedik Altmark-feltételt illetően a Bizottság kimondta, hogy „a TV2-t a közszolgálati tevékenység ellátására nem pályázat alapján választották ki, és nem készült elemzés annak biztosítására, hogy a kompenzációt azon költségek elemzése alapján határozzák meg, amelyeket egy jól működő, termelőeszközökkel megfelelően felszerelt átlagos vállalatnak kellene viselnie a közszolgálati kötelezettségekkel szemben támasztott követelmények teljesítésekor, figyelembe véve az ehhez kapcsolódó bevételeket és a köteleességek teljesítésével járó méltányos nyereséget” (a megtámadott határozat (71) preambulumbekzdése).

- 192 A megtámadott határozat azon részében, amely a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét az EK 86. cikk (2) bekezdése tekintetében vizsgálja, és közelebbről az arányossággal foglalkozik, a Bizottság – a Dán Királyság azon érvére válaszolva, miszerint a létrehozott tőkére a reklámbevételek esetleges ingadozásainak kiegyenlítése érdekében volt szükség (a (112) preambulumbekzdés; lásd még a (111) preambulumbekzdés első mondatát) – „elismeri, hogy a vállalatoknak szükségük lehet ilyen tartalékokra a közszolgálati feladatok ellátásának biztosításához” (a (113) preambulumbekzdés).
- 193 A Bizottság azonban megjegyzi, hogy ilyen tartalékokat „meghatározott céllal kell létrehozni, ezenkívül a tartalékképzést közelebbről meghatározott időpontban összhangba kell hozni a szabályokkal, és a megállapított túlzott mértékű kompenzációt vissza kell fizetni”. Megjegyzi, hogy a jelen ügyben nem ilyen különleges tartalékok képzéséről volt szó, hanem saját tőke felhalmozásáról. Márpedig – teszi hozzá – „a saját tőkét [...] bármilyen célra fel lehet használni, nem feltétlenül szükséges, hogy a saját tőkét a közszolgálati feladatok ellátására fordítsák” (a (113) preambulumbekzdés).
- 194 A megtámadott határozat (114) preambulumbekzdésében a Bizottság a Dán Királyság által előadott példával kapcsolatban, miszerint az 1999-es évben a TV 2 reklámbevételei jelentősen csökkentek, úgy érvel, hogy e csökkenés nem is kötelezte a TV 2-t a saját tőke igénybevételére.
- 195 A megtámadott határozat (115) preambulumbekzdésében a Bizottság „ezért úgy ítéli meg, hogy a létrejövő nyereség nem volt szükséges ahhoz, hogy a TV2 a rendeltetés szerint tudjon működni”. Ezenkívül – teszi hozzá – „a célravezető módszer az lett volna, ha az adott esetben csökkenő reklámbevételek ellensúlyozására az »ütközőpárnát« egy átlátható tartalék formájában hozzák létre, és nem hagyják egyszerűen felhalmozódni a nyereséget a tévéadónál”. Következésképpen a Bizottság megállapítja, hogy „nem tudta elfogadni a dán hatóság első érvelését”, miszerint a túlkompensáció valójában a közszolgálat nyújtásának biztosításához szükséges tartalékot jelentett.

- 196 A megtámadott határozat szövegrészeinek e felidézéséből kitűnik, hogy a Bizottság álláspontja lényegében két állításon alapul.
- 197 Először is a TV 2-nél megállapított túlkompenzáció nem egy átláthatóan, átgondoltan véghezvitt és – a reklámbevételek ingadozásainak ellenére – konkrétan a közszolgálat ellátásának biztosítását célzó tartalékképzésből származott, hanem egy egyszerű, nem ellenőrzött tőkefelhalmozódásból.
- 198 Másodszor az 1999-es évre vonatkozó példa rámutat arra, hogy a TV 2-nek valójában sosem kellett hozzányúlnia tartalékaihoz.
- 199 Ezen állítások közül az elsőt illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat nem tartalmaz semmilyen, ezen állítás pontosságát megalapozó megfontolást.
- 200 A megtámadott határozat ugyanis – azon túl, hogy pusztán leíró jelleggel megemlíti a TV 2 számára 1995 és 2002 között járó előfizetési díjak összegének a Dán Királyság általi meghatározására szolgáló mechanizmus néhány elemét (lásd a (22) preambulumbekendést) – nem tartalmaz semmilyen olyan indokolást, amely magában foglalná e mechanizmus, illetve az ezen összeg ezen egész időszakra való megállapításának alapjául szolgáló mind jogi, mind gazdasági megfontolások elemzését.
- 201 Márpedig meg kell állapítani, hogy tekintettel mind annak fontosságára, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályok jelen ügyben való alkalmazásához figyelembe vegyék ezen elemeket, mind pedig azon mérlegelési mozgástérre, amellyel a Bizottság összetett gazdasági kérdésekben rendelkezik, a megtámadott határozat indokolásának

a fenti 178. és 179. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően tartalmaznia kellett volna a TV 2-nek a vizsgált időszakban járó előfizetési díjak összege meghatározásának alapjául szolgáló konkrét jogi és gazdasági feltételek pontos és részletes értékelését.

- 202 Az Elsőfokú Bíróság a Dán Királysághoz és a TV 2 A/S-hez hasonlóan úgy véli, hogy a megtámadott határozat e kérdés tekintetében való elégtelen indokolása lényeges eljárási szabályok megsértését jelenti, és következésképpen a fenti 178–182. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően e határozat megsemmisítését vonja maga után.
- 203 Az Elsőfokú Bíróság végeredményben úgy ítéli meg, hogy az indokolás elégtelenségét az magyarázza, hogy ezen intézmény a hivatalos vizsgálati eljárásban egyáltalán nem vizsgálta meg komolyan azokat a konkrét feltételeket, amelyek a vizsgált időszakban az előfizetési díjakból származó és a TV 2-nek járó források összegének meghatározása alapjául szolgáltak.
- 204 Így az Elsőfokú Bíróság előtti eljárási szakaszban a Bizottság – azon kifogás elutasítása érdekében, miszerint megsértette vizsgálati kötelezettségét – kiemeli, hogy „a dán hatóságok a hivatalos vizsgálati eljárás előtt és annak során az ügyre vonatkozóan számos dokumentumot és kimerítő információt szolgáltatottak”, de hogy „a közölt információkat azonban az a tény jellemezte, hogy a dán hatóságok utólag elkészített számításokkal és információkkal kívánták igazolni a TV 2-nek nyújtott túlkompenzáció halmozódását”. A Dán Királyság a Bizottság szerint „képtelen volt azon időszakból származó információkat szolgáltatni, amikor a vállalkozásban való tőkefelhalmozódás megtörtént, és amely információk esetleg igazolhatnák a TV 2 esetében megállapított mértékű tőke létrehozását”.

205 Ezen állítások a Bizottság beadványaiban több helyen is megismétlődnek. Így a Bizottság azt állítja, hogy „a dán hatóságok semmikor nem nyújtottak be a TV 2-nek a létrehozása idejére vagy a vizsgált időszakra irányadó tőkeigényeire vonatkozó *ex ante* információkat vagy dokumentumokat”, illetve, hogy „az erre vonatkozó összes információ utólag előadott megfontolásokon és így készített számításokon alapult”.

206 A Bizottság egyébként annak igazolása érdekében, hogy a megtámadott határozat nem tartalmazza a TV 2 vizsgált időszakban való finanszírozási igényeinek semmilyen gazdasági elemzését, arra támaszkodik, hogy a Dán Királyság állítólag nem adott elő semmilyen, annak feltételezését lehetővé tevő információt, hogy a TV 2-nek szüksége volt a szóban forgó tőkejuttatásra.

207 Márpedig sem a Bizottság, sem a támogatása érdekében beavatkozók nem vitatják azt a tényt, hogy a TV 2-nek járó előfizetési díjak összege négyéves megállapításának eljárásai keretében és ezek céljára készített 1995/1999-es gazdasági elemzéseket (lásd a fenti 171–174. pontot) benyújtották a Bizottságnak. Ezen elemzéseket egyébként megemlíti a Dán Királyságnak az eljárást megindító határozatra válaszolva adott 2003. március 24-i észrevételeiben, és mellékletként csatolták az említett észrevételekhez.

208 Ezen információknak a Bizottság által a megtámadott határozat elfogadása során való figyelmen kívül hagyása, amely azokra semmilyen utalást nem tesz – akár csak azok megcáfolása céljából sem –, megerősíti azt, hogy ezen intézmény a hivatalos vizsgálati eljárásban nem vizsgálta meg komolyan azon információkat, amelyeket a TV 2 1995–2002-ig terjedő időszakban való finanszírozása tárgyában akkoriban benyújtottak hozzá.

- 209 Az Elsőfokú Bíróság mellékesen megjegyzi, hogy az előtte folyó eljárás szakaszában a Bizottság a beadványaiban nem az 1995/1999-es gazdasági elemzésekre, hanem csupán más gazdasági elemzésekre hivatkozik, nevezetesen a TV 2 A/S 2003-as létrehozásakor történt tőkésítésére, illetve a 2004-es újratőkésítésére vonatkozó elemzésekre, amelyeket valójában nem *ex ante* végeztek el.
- 210 A Bizottság tehát az Elsőfokú Bíróság előtt nem válaszol azon kifogásra, miszerint a hivatalos vizsgálati eljárás szakaszában figyelmen kívül hagyta az 1995/1999-es gazdasági elemzéseket. Épp ellenkezőleg, a Dán Királysággal szemben felhozott – téves – kifogásával, miszerint az *ex ante* nem közölt vele mérlegelés alapjául szolgáló információkat (lásd a fenti 204. pontot), még inkább elismeri, hogy elmulasztotta az iratok komoly vizsgálatát.
- 211 Ami a Bizottság támogatása végett beavatkozókra illeti, akik – ahogyan már említésre került – egyáltalán nem vitatják ezen elemzések létét és azoknak a Bizottsághoz való benyújtását, ők sem reagálnak e kifogásra.
- 212 Csupán az SBS érvel úgy, hogy az 1995/1999-es gazdasági elemzések „régpiaci tanulmányok”, ami végeredményben csak azt hangsúlyozza, hogy ezen, ténylegesen a vizsgált időszakra vonatkozó elemzések mennyire voltak a Bizottság mérlegeléséhez időbeli és anyagi hatály tekintetében is relevánsak. Mindenesetre az Elsőfokú Bíróság kiemeli, hogy mivel az 1995/1999-es gazdasági elemzések léte, valamint tárgyuk a jogvita állandó elemeit jelentik, az ezen elemzések megalapozottságát érintő valamennyi esetleges kritikát mint hatástalant el kell utasítani. A fenti 182. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően ugyanis az Elsőfokú Bíróságnak nem feladata, hogy a jogszerűség vizsgálata keretében leplezze a megtámadott határozat indokolásának hiányát azáltal, hogy a Bizottság helyett elvégzi azon értékeléseket, amelyeket a hivatalos vizsgálati eljárás szakaszában ez utóbbinak kellett volna elvégeznie.

- 213 Noha a Bizottság nem válaszol az 1995/1999-es gazdasági elemzések általa való figyelmen kívül hagyására alapított kifogásra, az Elsőfokú Bíróság kiemeli, hogy a Bizottság azon tényre hivatkozik, hogy a TV 2 A/S a hivatalos vizsgálati eljárásban nem vett részt. Az Elsőfokú Bíróság azonban megállapítja, hogy e hivatkozások egyáltalán nem kérdőjelezik meg a TV 2 A/S azon jogát, hogy a bírósági eljárás szakaszában többek között az 1995/1999-es gazdasági elemzéseket illetően a vizsgálati kötelezettség megsértésére alapított jogalapot terjesszen elő.
- 214 Mindenesetre még ha elképzelhető is, hogy a Bizottság e hivatkozásokkal azt akarta állítani, hogy a TV 2 A/S a keresetlevelében különösen az 1995/1999-es gazdasági elemzéseket illetően nem hivatkozhat a vizsgálat hiányára, ezen esetleges állítás a következő okok miatt egyrészt hatástalan, másrészt pedig megalapozatlan lenne.
- 215 Ezen esetleges állítás hatástalan jellegét illetően emlékeztetni kell arra, hogy az indoklás hiánya vagy elégtelensége az EK 230. cikk értelmében vett lényeges eljárási szabályok megsértésének minősül, és olyan eljárásgátló jogalap, amelyet a közösségi bíróságnak hivatalból vizsgálnia kell (az Elsőfokú Bíróság T-218/02. sz., Napoli Buzzanca kontra Bizottság ügyben 2005. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2005., I-A-267. és II-1221. o.] 55. pontja és a T-102/03. sz., CIS kontra Bizottság ügyben 2005. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2357. o.] 46. pontja). Márpedig, miután az Elsőfokú Bíróság – végeredményben a felperesek kifejezett kifogására válaszolva – megállapította a megtámadott határozat indoklásának elégtelenségét azon feltételeket illetően, amelyek mellett a TV 2-nek járó előfizetési díjak összegét a vizsgált időszakban meghatározták, a teljesség kedvéért megjegyzi, hogy ezen elégtelenség oka a vizsgálati kötelezettség Bizottság általi megsértése (lásd a fenti 202. és 203. pontot).
- 216 Ezen esetleges állítás megalapozatlan jellegét illetően az Elsőfokú Bíróság kiemeli, hogy a TV 2 A/S egyáltalán nem hivatkozik olyan új ténybeli elemekre, amelyekről a Bizottságnak a hivatalos vizsgálati eljárás során ne lett volna tudomása. Épp ellenkezőleg, a TV 2 A/S csupán azt rója a Bizottság terhére, hogy nem vizsgálta meg a hivatalos vizsgálati eljárás során olyan fél által hozzá benyújtott információkat, aki

szerint a TV 2-nek a vizsgált időszakban való finanszírozása szükséges és a közszolgálat szükségleteivel arányos volt (lásd a megtámadott határozat (111) és (112) preambulumbekezdését). Így, még ha maga a TV 2 A/S nem is vett részt a hivatalos vizsgálati eljárásban, nem tiltható meg számára, hogy az Elsőfokú Bíróság előtt ezen elemek vizsgálatának hiányára alapított jogi évrre hivatkozzon (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-110/97. sz., Kneissl Dachstein kontra Bizottság ügyben 1999. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2881. o.] 102. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot; a T-274/01. sz., Valmont kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3145. o.] 102. pontját; a fenti 184. pontban hivatkozott Saxonia Edelmetalle és ZEMAG kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 68. pontját és a T-217/02. sz., Ter Lembeek kontra Bizottság ügyben 2006. november 23-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-4483. o.] 84–85. és 93. pontját).

217 A fenti megfontolásokból következik, hogy a Bizottság azzal, hogy nem vizsgálta meg az azon kérdés vonatkozásában közvetlenül releváns elemeket, hogy a szóban forgó intézkedések az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatást jelentettek-e vagy sem, megsértette a vizsgálati kötelezettségét, amely kötelezettségzegés magyarázatot ad az indokolásnak a fenti 202. pontban megállapított elégtelenségére.

218 Szintén a Bizottság első állításában foglalt azon kijelentést illetően, miszerint a létrehozott tartalékok szintje nem képezte a dán hatóságok általi rendszeres ellenőrzés tárgyát, meg kell állapítani, hogy – azon túl, hogy ezúttal is alá nem támasztott és a Dán Királyság által a hivatalos vizsgálati eljárásban kifejezetten vitatott állításról van szó (lásd a megtámadott határozat (48) preambulumbekezdésének második mondatát) – maga a megtámadott határozat ezen állítást megkérdőjelező utalásokat tartalmaz.

219 Így a megtámadott határozatból kitűnik, hogy a TV 2-nek 2002-ig a közszolgálatra vonatkozóan költségvetéseket és éves beszámolókat kellett benyújtania (a (96) preambulumbekezdés). Ezenkívül a Rigsrevisionen a teljes vizsgált időszakban gyakorolta a TV 2 beszámolóinak közigazgatási és pénzügyi ellenőrzését (a (97) preambulumbe-

kezdés). E tekintetben a Bizottság által ugyanezen preambulumbekzdésben kiemelt körülmény, hogy a Rigsrevisionen maga nem rendelkezett „hatáskör[rel] [...] a túlkompenzálás [...] megakadályozására” – ellenőrző szervről lévén szó –, önmagában nem jelentős, és nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a dán hatóságok nem gyakoroltak ellenőrzést.

220 Mindenesetre a Bizottság nem támaszkodhat az ellenőrzés állítólagos elégtelenségére azon összegek egésze visszatéríttetésének elrendelése érdekében, amelyek a Dán Királyság szerint a közszolgálathoz szükséges tartalékot jelentettek, mivel a Bizottság rendelkezésére álló információkra tekintettel teljes mértékben lehetséges volt a vizsgált időszakban e tartalék létrehozásának alapjául szolgáló valamennyi jogi és gazdasági feltétel komoly vizsgálata, és ilyen vizsgálat hiányában nem lehetett érvényesen megítélni azon kérdést, hogy e tartalék teljes mértékben vagy akárcsak részben valóban szükséges volt-e a közszolgálathoz.

221 Ugyanezen okokból a Bizottság által a „specifikus” (a megtámadott határozat (113) preambulumbekzdése), illetve „átlátható” tartalék (a megtámadott határozat (115) preambulumbekzdése) követelményére vonatkozóan tett utalások – éppen a vizsgált időszakban a TV 2-nek járó előfizetési díjak összege meghatározásának alapjául szolgáló konkrét feltételek Bizottság általi bármilyen komoly vizsgálatának hiányában – pusztán formális követelményre való utalásoknak tűnnek, amelyek nem igazolhatják a megtámadott határozatban elrendelt visszatéríttetést.

222 Ami a Bizottság második állítását illeti (a fenti 198. pont), miszerint az 1999-es évre vonatkozó példa rámutat arra, hogy a TV 2-nek valójában sosem kellett hozzányúlnia tartalékaihoz, az a fenti megfontolások fényében semmiképpen sem bizonyíthatja állami támogatás fennállását.

- 223 Azon tényből, hogy a TV 2-nek 1999-ben nem kellett hozzányúlania tartalékaihoz, nem lehet következtetni arra, hogy e tartalékokat a közszolgálati szükségleteihez képest aránytalannak kellene tekinteni. Ugyanis a valamely eshetőség elhárítása érdekében létrehozott tartaléknak magának a jellegében rejlik, hogy azt nem kell szükségképpen felhasználni. Így az a tény, hogy a Bizottság később a tartalék fel nem használásából nem igazolt következtetést von le, ellentmond annak, hogy ezen intézmény elfogadta ilyen tartaléknak a közszolgáltatás-nyújtás biztosítása céljából való létrehozásának és fenn-tartásának lehetőségét. Ahhoz, hogy a Bizottság megfelelően megítélhesse a TV 2-nél létrehozott tartalékok arányos vagy aránytalan jellegét, végeredményben meg kellett volna vizsgálnia azon, különösen gazdasági megfontolások megalapozottságát, amelyekre a Dán Királyság a TV 2-nek 1995 és 2002 között járó előfizetési díjak összegének megállapításakor támaszkodott.
- 224 Az Elsőfokú Bíróság továbbá kiemeli, hogy az a tény, hogy a megtámadott határozat nem tartalmazza a TV 2 vizsgált időszak során való finanszírozási feltételeinek komoly és részletes vizsgálatát, kifejeződik a Bizottságnak a megtámadott határozat (71) preambulumbekzdésében foglalt megállapításainak kategorikus jellegében.
- 225 Először is ezen, a második Altmark-feltételre vonatkozó (71) preambulumbekzdés indokolását illetően az Elsőfokú Bíróság megjegyzi, hogy az azon tényre való hivatkozás, hogy „[a] kompenzáció összegét egy négy évig érvényben lévő médiaegyezményben határozták meg”, amely hivatkozás pusztán leíró jellegű, noha azon állítás igazolását célozza, miszerint a kompenzáció feltételeit nem állapították meg előzetesen tárgyalagos és átlátható módon, értelmetlennek tűnik. Ugyanis az Elsőfokú Bíróság – miközben egyáltalán nem kívánja az állami támogatások ellenőrzése területén fennálló hatásköröket a Bizottság helyett gyakorolni – csak azt állapíthatja meg, hogy a fenti 171–174. pontban említett és egyáltalán nem vitatott feltételek között a TV 2-nek járó előfizetési díjak összegének a médiamegállapodások révén való meghatározásának módjai – legalábbis első elemzéskor – inkább a tárgyalagosság és átláthatóság jeleinek tekinthetők.

226 Ami a megtámadott határozat (71) preambulumbekzdésében foglalt állításokat illeti, amelyek szerint „semmilyen nyilvánosan hozzáférhető költségvetés [helyesen: hozzáférhető éves költségvetés] nem teremt kapcsolatot a kompenzáció és a szolgáltatás között”, illetve amelyek szerint „a TV2 több nem áttekinthető előnyben részesül (adómentesség, kamatról való lemondás stb.)”, meg kell állapítani, hogy – azon részletesebb értékelések sérelme nélkül, amelyeket adott esetben a Bizottságnak kell majd elvégeznie – itt ismét a jelen ügy körülményei között első ránézésre nem helytálló, sőt akár pontatlan állításokról van szó.

227 Ugyanis mindenekelőtt a kompenzáció és a szolgáltatás között kapcsolatot teremtő éves költségvetés hiányát illetően az Elsőfokú Bíróság megjegyzi, hogy a második Altmark-feltétel nem ír elő ilyen formai követelményt. E feltétel ugyanis lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy a betartásának biztosítása érdekében szabadon megválasszák a gyakorlati módokat. Következésképpen az, hogy a Bizottság formálisan arra hivatkozik, hogy „semmilyen nyilvánosan hozzáférhető költségvetés [helyesen: hozzáférhető éves költségvetés] nem teremt kapcsolatot a kompenzáció és a szolgáltatás között”, miközben a TV 2-nek járó előfizetési díjak összege megállapításának a fenti 171–174. pontban említett módjai – amelyeket éppen a második Altmark-feltétel vizsgálata keretében kellett volna megvizsgálni – a megtámadott határozatban nem képezik semmilyen komoly elemzés tárgyát, valójában mesterkélt indokolásnak tűnik.

228 Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság – ismételten a Bizottság állami támogatások területén fennálló hatáskörének sérelme nélkül – csak azt emelheti ki, hogy nem zárható ki, hogy a TV 2-nek járó előfizetési díjak összege megállapításának fent említett módjai tárgyilagos és átlátható módokat jelenthetnek, mivel magukban foglalják különösen a dán országgyűlés beavatkozását, egy olyan, szakértőkből álló ellenőrző csoport által segített auditiroda által készített gazdasági elemzéseken alapulnak, amelyben a TV 2 versenytársai is részt vettek, és mivel ezen elemzéseket a TV 2 éves beszámolóihoz hasonlóan közzétették. Nem zárható ki tehát, hogy e módok komoly elemzéséből adott esetben arra lehet következtetni, hogy a Dán Királyság – még az Altmark-feltételeknek a Bíróság általi kimondása előtt – lényegében biztosította e feltételek közül a másodiknak a tiszteletben tartását.

- 229 Ezt követően, ami azon állítást illeti, miszerint „a TV2 több nem áttekinthető előnyben részesül (adómentesség, kamatról való lemondás stb.)”, az Elsőfokú Bíróság csak azt emelheti ki, hogy a TV 2-nek járó előfizetési díjak összegét – a felperesek szerint és anélkül, hogy ezt bárki is vitatta volna – éppen annak feltételezésével számították ki, hogy az e műsorszolgáltató javára hozott e többi állami intézkedés fennmarad. Márpedig – legalábbis első elemzésre és tekintettel arra, ahogyan a felperesek a TV 2-nek járó előfizetési díjak összege megállapításának eljárását leírták – semmi nem indokolja annak feltételezését, hogy elhallgatták volna e többi állami intézkedés létét és jelentőségét, amelyeket az előfizetési díjak megállapításakor ezen eljárásban szükségszerűen figyelembe vettek.
- 230 A fentiekből kitűnik, hogy a megtámadott határozat (71) preambulumbekkezdésében foglalt, a második Altmárk-feltétellel kapcsolatos állítások, amelyek a megtámadott határozatban nem alapulnak azon konkrét jogi és gazdasági feltételek komoly elemzésén, amelyekre tekintettel a TV 2-nek járó előfizetési díjak összegét megállapították, nem meggyőzőek.
- 231 Másodszor, ami a megtámadott határozat (71) preambulumbekkezdése utolsó, a negyedik Altmárk-feltételre vonatkozó mondatának indokolását illeti, az Elsőfokú Bíróság kiemeli, hogy – ezen indokolás kissé kétértelmű megfogalmazásán túl, amely ugyanis szó szerint kimondja, hogy a jelen ügyben „nem készült elemzés” „annak biztosítására, hogy [a Dán Királyság] a kompenzációt azon költségek [e tagállam általi] elemzése alapján határozz[a] meg, amelyeket egy jól működő, [...] megfelelően felszerelt átlagos vállalatnak kellene viselnie” – a Bizottság azt kívánja kifejezni, hogy a Dán Királyság nem tartotta tiszteletben a negyedik Altmárk-feltételt.
- 232 Az ilyen indokolás, amely végeredményben a negyedik Altmárk-feltétel megfogalmazásának közvetlen átvételére korlátozódik, esetleg csak akkor lehetne elegendő, ha nem lenne vitás, hogy a Dán Királyság semmi olyat nem hajtott végre, amely gyakorlatilag azzal a hatással járhatott, hogy biztosítja a negyedik Altmárk-feltétel tiszteletben tartását, vagy ha a Bizottság bizonyította volna, hogy az e tagállam által elvégzett elemzés nyilvánvalóan elégtelen vagy nem megfelelő e feltétel tiszteletben tartásának

biztosítására. Márpedig e körülmények a jelen ügyben egyáltalán nem állnak fenn. Ellenkezőleg, figyelemmel a TV 2-nek 1995 és 2002 között járó előfizetési díjak összegének megállapítása érdekében a Dán Királyság által bevezetett eljárásra, amely a fenti 171–174. pontban hivatkozott és nem vitatott leírás szerint többek között olyan gazdasági elemzéseket tartalmazott, amelyek kidolgozásában a TV 2 versenytársai is részt vettek, nem zárható ki, hogy a TV 2-nek a vizsgált időszakban járó előfizetési díjak összege megállapításának alapjául szolgáló összes feltétel komoly vizsgálatából, amelyet a Bizottságnak kellett volna elvégeznie, arra lehetett volna következtetni, hogy a Dán Királyság – lényegében és még az Altmark-feltételeknek a Bíróság általi meghatározása előtt – biztosította e feltételek közül a negyedik tiszteletben tartását.

233 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat (71) preambulumbekezdése utolsó mondatának indokolása valójában pusztán formainak tűnik, tekintettel a fenti 203. és azt követő pontokban tett és a fenti 230. pontban megismételt megállapításra, miszerint a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárásban nem vizsgálta meg komolyan azokat a konkrét feltételeket, amelyek alapján a Dán Királyság megállapította a vizsgált időszakban a TV 2-nek járó előfizetési díjak összegét.

234 A fenti megfontolások összességére figyelemmel, amelyekből kitűnik, hogy a megtámadott határozat elégtelen indokolást tartalmaz, amelyet éppen az okozott, hogy a Bizottság megsértette az állami támogatás fennállásának meghatározásához közvetlenül releváns kérdések megvizsgálására vonatkozó kötelezettségét, a T-309/04., T-317/04., T-329/04. és a T-336/04. sz. kereset többi jogalapja megvizsgálásának szükségessége nélkül a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni.

A költségekről

A T-309/04. és a T-317/04. sz. ügyben felmerült költségekről

- 235 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság a T-309/04. és a T-317/04. sz. ügyben peresztes lett, a felperesek kérelmének megfelelően kötelezni kell utóbbiak ezen ügyekben felmerült költségeinek viselésére.
- 236 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 5. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a keresetétől vagy a kérelmétől elálló felet kötelezi a költségek viselésére, ha a másik fél ezt az elállásra vonatkozó észrevételeiben kéri. Mivel a felperesek a T-309/04. R. és a T-317/04. R. sz. ideiglenes intézkedés iránti kérelmeiktől elálltak, és a Bizottság nem kérte az ezen ügyekben felmerült költségek viselésére való kötelezésüket, az ideiglenes intézkedés iránti eljárásokban mindegyik fél viseli saját költségeit.
- 237 Mivel a T-309/04. sz. ügyben a TV 2 A/S kérelmeinek támogatása érdekében beavatkozó EMSZ nem kérte a költségek viselésére való kötelezést, viseli saját költségeit.
- 238 A T-309/04. sz. ügyben a Bizottság kérelmeinek támogatása érdekében beavatkozó SBS és Viasat viselik saját költségeiket.

A T-329/04. és a T-336/04. sz. ügyben felmerült költségekről

- 239 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Továbbá az eljárási szabályzat 87. cikkének 3. §-a alapján részleges pernyertesség esetén, illetve kivételes okból az Elsőfokú Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.
- 240 A Viasat és az SBS – felperesek, de egyúttal a T-329/04. és a T-336/04. sz. ügyben egymás támogatása érdekében beavatkozók – a TV 2 közszolgálati feladatának ÁGÉSZ-szé való minősítésére vonatkozó megsemmisítési jogalapjait illetően pervesztes lett. Továbbá az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy tekintettel a megtámadott határozatnak a T-309/04. és a T-317/04. sz. keresetek keretében való megsemmisítésére, az e felperesek által előadott többi megsemmisítési jogalapot nem kell megvizsgálni.
- 241 E körülmények között az Elsőfokú Bíróság úgy határoz, hogy a Viasat és az SBS viselik a T-329/04. és a T-336/04. sz. ügyben mind felperesként, mind beavatkozóként náluk felmerült saját költségeiket, valamint a T-329/04. sz. ügyben a Bizottságnál felmerült költségek egy tizedét, illetve a T-336/04. sz. ügyben a Bizottságnál felmerült költségek egy tizedét.
- 242 Ugyanezen okokból a Viasat viseli a T-329/04. sz. ügyben a Bizottság kérelmeinek támogatása érdekében beavatkozó TV 2 A/S, a Dán Királyság és az EMSZ részéről felmerült költségek egy tizedét, az SBS pedig viseli a T-336/04. sz. ügyben a Bizottság kérelmeinek támogatása érdekében beavatkozó ugyanezen felek részéről felmerült költségek egy tizedét.

²⁴³ A Bizottság, valamint a T-329/04. és a T-336/04. sz. ügyben ezen intézmény támogatása érdekében beavatkozó TV 2 A/S, a Dán Királyság és az EMSZ viselik a T-329/04.- és a T-336/04. sz. ezen ügyben felmerült saját költségeik kilenc tizedét.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a T-309/04., T-317/04., T-329/04. és a T-336/04. sz. ügyeket ítélethozatal céljából egyesíti.**
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a Dánia által a TV 2/Danmark javára hozott intézkedésekről szóló, 2004. május 19-i 2006/217/EK bizottsági határozatot megsemmisíti.**
- 3) A TV 2/Danmark A/S, a Dán Királyság és a Bizottság a T-309/04. R. és a T-317/04. R. sz. ügyben viselik saját költségeiket.**

- 4) A Bizottság a T-309/04. és a T-317/04. sz. ügyben viseli saját költségeit, valamint a TV 2/Danmark A/S és a Dán Királyság részéről ezen ügyekben felmerült költségeket.**
- 5) Az Európai Műsorszórók Szövetsége (EMSZ), az SBS TV A/S, az SBS Danish Television Ltd és a Viasat Broadcasting UK Ltd a T-309/04. sz. ügyben maguk viselik saját költségeiket.**
- 6) Az SBS TV, az SBS Danish Television és a Viasat Broadcasting UK a T-329/04.- és a T-336/04. sz. ügyben viselik a mind félként, mind beavatkozóként náluk felmerült saját költségeiket.**
- 7) A Viasat Broadcasting UK viseli a T-329/04. sz. ügyben a Bizottság, a TV 2/Danmark A/S, a Dán Királyság és az EMSZ részéről felmerült költségek egy tizedét.**
- 8) Az SBS TV és az SBS Danish Television viseli a T-336/04. sz. ügyben a Bizottság, a TV 2/Danmark A/S, a Dán Királyság és az EMSZ részéről felmerült költségek egy tizedét.**

- 9) A Bizottság, a TV 2/Danmark A/S, a Dán Királyság és az EMSZ viselik a T-329/04. és a T-336/04. sz. ügyben felmerült saját költségeik kilenc tizedét.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Kihirdetve Luxembourgban, a 2008. október 22-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

M. Vilaras

hivatalvezető

elnök

Tartalomjegyzék

Jogi háttér	II - 2942
A jogviták alapját képező tényállás	II - 2945
Eljárás	II - 2950
A T-309/04. és T-317/04. sz. ügy	II - 2950
A T-329/04. sz. ügy	II - 2952
A T-336/04. sz. ügy	II - 2953
A felek kérelmei	II - 2955
A jogkérdésről	II - 2957
A T-309/04. és a T-317/04. sz. kereset elfogadhatóságáról	II - 2957
Az ügy érdeméről	II- 2963
A megtámadott határozatban a TV 2 közszolgálati feladatának ÁGÉSZ-szé való téves minősítésén alapuló, a T-329/04. sz. kereset első jogalapjáról és a T-336/04. sz. kereset második jogalapjáról	II - 2965
– A felek érvei	II - 2965
– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 2969
A T-309/04. és a T-317/04. sz. keresetnek a védelemhez való jog megsértésére alapított első jogalapjáról	II - 2978
– A felek érvei	II - 2978
– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 2980
A T-309/04. és a T-317/04. sz. keresetnek az EK 87. cikk (1) bekezdése megsértésére alapított második jogalapjáról, mivel az előfizetési díjakból származó bevételek, valamint a TV 2-nek a TV 2 Alap útján átutalt reklámbevételek nem állami források	II - 2984
– A felek érvei	II - 2984
– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 2987

A T-309/04. és a T-317/04. sz. keresetben foglalt, a megtámadott határozat indokolásának amiatti elégtelenségére alapított kifogásról, hogy a Bizottság megsértette vizsgálati kötelezettségét	II - 2991
– A felek érvei	II - 2991
– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 2993
A költségekről	II - 3011
A T-309/04. és a T-317/04. sz. ügyben felmerült költségekről	II - 3011
A T-329/04. és a T-336/04. sz. ügyben felmerült költségekről	II - 3012